

"Nurnberg", kuris kartu su kreiseriu "Dresden" pabėgo, sako, tapo paskandintas.

Iš Amerikos.

DINAMITAS UŽMUŠE 13 ANGLIAKASIŲ.

Scranton, Pa., gruodžio 9 d. — Diamondo kasyklose, kurios priklauso Delaware, Lackawanna ir Western kompanijai, beleidžiant į kasyklas pilną dinamito dėžę eksplodavęs dinamitas užmušė 13 angliakasių, kurie kartu leidosi po žeme. Keturiolikstasis, Martinas Belinskis, stebuklingu būdu išlikęs gyvas. Dinamito eksplodavimo priežastis nežinoma.

Kaikurių užmuštųjų kunai tik apdraskyti, o kitų net į gabalus sudraskyti.

KALĖDŲ DOVANA DARBININKAMS.

Chicago, Ill., gruodžio 9 d. — Dešimts tukstančių Crane kompanijos darbininkų šiemet gausią Kalėdų dovaną. Iš viso bus išdalinta augščiau paminėtam darbininkų skaitliui 650,000 dol. Apie dovanų dalinimą apskelbęs R. T. Crane. Taigi, kiekvienas tos kompanijos darbininkas gaus šiemet kalėdinių dovanų po 65 dol.

ATSAUKS FEDERALINĘ KARIUOMENĘ.

Washington, D. C., gruodžio 9 d. — Karo sekretorius Garrison, išgirdęs, kad Colorado kasyklų streikas jau pasibaigęs, užreikšė, jog greitai laiku bus atšaukta iš Colorado valstijos federalinė kariuomenė, kuri buvo nusiųsta ten tvarkos dabojuimui.

EDISONO ĮSTAIGA SUDEGĖ.

West Orange, N. J., gruodžio 9 d. — Iškilęs gaisras šianakt sunaikino beveik visą Edisono kompanijos įstaigą, padarydamos nuostolių arti 7,000,000 dol. siekiančių. Ant tiek apkainavo sudegusįjį turtą pats p. T. Edisonas. Bet su tokiu apkainavimu gali nesutikti apdraudęs kompanija. Yra spėjama, kad apdraudęs kompanija apkainuos sudegusįjį turtą ant 5,000,000 dol.

Sudegusieji budinkai, anot paties p. Edisono, buvo skaitomi geriausiais pavyzdžiais moderninių nesudegamųjų konstrukcijų, ir jų paveikslai buvo išplatinti po visą Ameriką. Tačiau sudegė, nors ir buvo "geriausiais pavyzdžiais nesudegamųjų konstrukcijų". Iš viso sudegė 11 budinkų, kurie buvo pastatyti ant vieno didelio bloko. Iš visų tame bloke buvusių namų pasisekė nuo gaisro išgelbėti tik tai laboratorija. Laboratorijoje esančios brangios bei didelės vertės mašinerijos.

Gaisrą begesinant tapo sužeisti 4 ugnagesiai, bet ne-

sunkiai.

Prieš gaisrą Edisono dirbtuvėse dirbo apie 7,000 darbininkų. Dabar-gi reikšią paleisti 3,000 darbininkų, vyrų ir moterų. P-as Edisonas, nežiurint į tai, kad jis jau turi 67 metus amžiaus, pasiryžęs pradėti išnaudo. Jis atbudavosią visus sudegusius namus. Tikros gaisro priežasties niekas nežino, bet yra spėjama, kad jis kilo nuo eksplozijos.

AMERIKOS VOKIEČIŲ PROTESTAS.

Washington, D. C., gruodžio 10 d. — Vokiečių tautinio susivienijimo Amerikoje advokatas, E. Frank Carson iš Philadelphijos, šiandien intekė valstybės sekretoriui Bryanui raštišką protestą prieš tai, kad iš Amerikos gabenama talkininkams ginklus ir amuniciją. Tam rašte-proteste pabrėžta, kad Amerikoje yra dirbamos kanuolės ir iš čia kartu su didele kiekybe amunicijos gabenama čiel traukiniai į Kanadą.

Valstybės sekretorius Bryanas apreiškė, kad jis apsvarstysiąs tą dalyką pirm negu pradėsias tyrinėjimus.

PENKI SUŽEISTI.

Buffalo, N. Y., gruodžio 10 d. — Anksti rytą arti Bayview, N. Y., ant Lake Shore gelžkelio, susimušę pasažierinis traukinis su prekiniu traukiniu. Penki žmonės, traukinių darbininkai, tapo sužeisti.

SUSIMUŠĖ DU ORINIO GELŽKELIO TRAUKINIŲ.

New York, N. Y., gruodžio 10 d. — Susimušęs dviem orinio gelžkelio traukiniams ant Eight ave. 2 žmonės užmušti ir su virš 20 sužeista. Po susimušimo tuojuos iškilo ugnis ir sudegė 4 vagonai. Dauguma pasažierių (žinoma, drąsėnieji) perbėgo per špalus, beveik 100 pėdų augščiau gatvės, kiton pusėn.

SAUGOJA KUN. K. URBONAVIČIĄ.

Montello, Mass., gruodžio 11 d. — Bostono laikraštis "Herald" praneša, kad kun. Kazimieras Urbonavičius, šv. Roko ir naujosios šv. Edvardo bažnyčių klebonas, gavęs nuo juodrankių laišką, kuriame grasoma jam nužudymu ir abiejų bažnyčių sugriovimu, ir kad dėl to dabar yra dviejų apsiginklavusių vyrų saugojamas.

Tą laišką kun. K. Urbonavičia gavęs dvi dieni tam atgal. Nuo to laiko parapijos saugoti. Policija gi saugojanti bažnyčios savastį ir uoliai įieškanti juodrankių.

Šitas laiškas, anot "Herald" reporterio, yra pasekmė nesutikimų, iškilusių tarp taip vadinamų "lojalistikų" ir "insurgentiškų"

šv. Roko lietuvių parapijos parapijonų.

Praeitą ketvergą isilaužta į šv. Edvardo bažnyčią ir pavogta nemažai brangių parėdalių. Policija sako, kad tą darbą atliko juodrankiai, parašiusieji paminėtą laišką.

Iš Lietuvos.

Viltininkų tarpe. Kiek girdėjome pastaruoju laiku, surimtėjus visuomenės apytovoms ir pasigedus prityrusių ir veiklių politikų, buvo kilęs sumanymas vėl kvieisti kun. J. Tumą į "Vilties" redakciją vieton Pr. Dovydaičio, kuriam tektų "Ateitis" vesti ir arčiau dalyvauti "Draugijoje". Šitoms atmainoms pritariais ir vyskupas Karevičius. Nesenai Vilniuje delei šio sumanymo ir buvo susirinkęs viltininkų būrelis. Paaiškėjo kun. J. Tumas turįs gan smarkią opoziciją. Tarpe kai-kurių tariamųjų vadovų Kauno ir Suvalkų kunigų, su kuriais dedasi ir dabarties "Vilties" redakcija. Ypač priešinas kun. Tumo pakvietimui dabarties "Vilties" redakcijos narys p. Liudas Gira (buvęs bendradarbis visuomenės spaudos, paskiau pirmieji, dar paskiau vienkart rašęs "Lietuvos Ukininke" ir "Viltyje" ir galop bendradarbiavęs A. Smetonos ir kun. J. Tumo "Viltyje"): girdi, jau aiškiai nusistačiusi "Vilties" pakraipą, kun. J. Tumui Redakcijon įėjus, galinti vėl persikeisti.

Panevėžys, Kauno gub. Kauno pedagogijos kursuose, kurie perkelti čia prie augstosios pradedamosios mokyklos mokslas prasidėjo rugsėjo 29 d. Į antrąjį kursą prisirinko kolei kas tik 10 klausytojų. Į pirmąjį gi priimta — 18; jų tarpe didesnė dalis lietuvių.

Girdėti, dar daugiau žadasti, nes dar priima, rodos, iki 15 spalių.

Šiauliai, Kauno gub. Šiaulių apskrįčio liaudies mokyklų inspektorius išsiuntinėjo visiems savo apskrįčio mokytojams užkvietimą, kad jie rinktų iš vietos žmonių aukas įvairiais daiktais: drobe, skalbiniais, paperosais ir t.t. Visi tie daiktai turi būti paskui atsiųsti jam, kaip "Raudonojo Kryžiaus" ingaliotiniui.

Troškunai, (Ukmergės apskr.). Musų krašte renka ma visokių daiktų sužeistiesiems ir "Raudonajam Kryžiui". Tik tų rinkėjų kai kurie, rodos, labai abejotini. Kuomet viename dvare ėmė jų klausinėti ar turį jie ingaliojimų nuo kurių nors visuomenės įstaigų, rinkėjai sėdę į ratus ir nieko nesakę paspruko. Reikėtų sergėties panašių "geradarių" ir neleisti jų tamsiems darbams apsireikšti.

Žmonės, ypač valstiečiai,

noromis duoda visokių daiktų: valgomųjų, skalbinių, vilnų ir tt. Viename Indrioniškio valsčiuje per dvi dieni buvo surinkta 9 pudai lašinių, maišas surių ir ryšulių skalbinių. Vis delto žmonės nežino gerai, kuriam tikslui jie duoda tuos daiktus.

Man paklausus, niekas nesugebėjo paaiškinti; aš manau, kad tai "Raudonajam Kryžiui" buvo renkama. Reikėtų geriau paaiškinti rinkimo tikslas, tuomet valstiečiai dar didesniu noru aukotų reikalingų daiktų.

Žinaš.

Stėtiškiai (Panev. apskr.) Rugsėjo 6 d. iš Stėtiškių kaimo išvažiavo namo į Suvalkiją 5 pabėgeliai — visi jau ni vaikinai, su šešeta arklių. Jie Stėtiškyje išgyveno 5 savaites. Juos ir jų arklius maitino stėtiškietiečiai ukininkai. Kitų sodžių žmonės stebisi iš tokio stėtiškietiečių gerumo, sako: pas mus svetimas nepažįstamas žmogus vienos nakties negautų pernaktvoti, o jie kelias savaites laiko iš kurios traukynės atvažiavusius žmones.

Džiaugiasi taip-pat ir pabėgeliai, sakydami, kad juos pats Dievas čia atvedęs: kitur nebūtų gavę tokios prieglaudos. Jie į Stėtiškius atvažiavo su tuščiais ratais, o išvažiavo su pilnais. Maisto jiems ir arkliams užteks iki namų. Išbėgo jie palikę moteris, vaikus ir senus tėvus, pabugę netikro gando, kad kur "prusas" užėinąs, ten jaunuosius statą į karą.

Negana to, kad s-čiai juos pas save ilgai laikė, bet išleisdami juos užkvietė, kad namus radę išteriotus, vėl sugrįžtų pas juos. Pabėgėlius maitino šie pagyrimo verti ukininkai: Paruška, P. Aleliunas, J. T. K. Šipelis, K. Taruška ir M. Vanagas.

Svyruonėlis—Berželis. ("Liet. Žin.").

Pagelba Lietuvai. "Rusk. Vied." 243 num. (22 sp.) užeiname indėtą musų V. Dumas atstovo p. M. Yčo gražų straipsnį "Karas ir pagelba pabėgėliams Lietuvoje". P. Yčas savo gana ilgame straipsnyje supažindinęs plačią rusų visuomenę su pašalpos dalyku nukentėjusiems nuo karo Lietuvoje, kviečia taipgi Maskvą ir visą Rusiją ateiti pagelbon savo aukomis ir lietuviams, kaip tai jau pradėta šelpiti lenkai.

Lietuvių atstovų suvažiavimas. Spalių 20—21 d. Vilniuje įvyko, kaip praneša "Viltis", nepaprastas ir viešintėlis musų gyvenime suvažiavimas. Buvo suvažiavę butent beveik visi visų keturių Dumų lietuvių atstovai. Nebuvo tik šių buvusiųjų atstovų: Kupsto, Kumelio, Gudavičiaus, Milvido ir Girniaus. 14 gi atstovų buvo susirinkę.

Atstovai dvi dieni laikė savo posėdžius tardamiesi visi išvieno be nuomonių ir pakraipų skirtumo apie opiausiuosius nun Lietuvos reikalus, šio karo iškeltus,

taigi apie pabėgėlių ir šiaip nukentėjusiųjų del karo šelpimą ir t.t.

Alvito miestelyj (artimoj Naumiesčio, Suv. g.) iš priežasties šventės vietinėje bažnyčioje kun. klebonas laikė iškilmingas mišias, kaip rašo "Birž. Vied." Žmonių buvo daug — pilna bažnyčia. Vokiečiai apšaudydami rusų pozicijas paleido keletą šuvių ir bažnyčion. Vienas šuvis išgriovė bažnyčios sieną. Siena ingriuvo bažnyčion, o ant sienos užvirto bažnyčios stogas. Daug žmonių užmušta, o kiti sužeista.

Žagarės miestelis turi ir savo labdarį lietuvių Juozapą Kvedarą, kurs vienuose savo namuose yra jau nuo nekuriu laiko įtaisęs gana plačią salę vakarams rengti. Salėje įtaisyta scena ir gali įtilpti 300 žmonių. Turint sau tokią vietą žagariečiams yra kur smagiai praleisti laiką. Tik dabar viešasis gyvenimas ir čia turėjo apilti. Chorą mokino ir vakarų rengimu čia uoliai buvo užsiėmus ponis Kuprevičienė, vietinio gydytojo žmona. A.

Nutarta palaikyti visas esamasias labdarinčias draugijas ir organizacijas, kurios šelpia ir šelps nukentėjusius kokiuo nors būdu del karo ir rupinties įsteigti kuodaugiausia tokių organizacijų Lietuvoje.

Beto nutarta, jei bus reikalas kelti kokį nors Lietuvos reikalą ministerijoje, daryti tai visiems atstovams išvieno ir gremijaliai, kas be abėjo, galės turėti nemažą reikšmę ir musų pačių ir kitų akyse.

Šiauliai. 24 sp. prie policijos buvo parduota apie 20 karvių sugautų ant rubežiaus bevarant žydams į Prusus. Karvės liko parduotos per taksą

Vilnius. Iš čionai 21 sp. išvežė veikiančion armijon V. Puriškevičiaus surinktus kareivių naudai kumpius, cukrų, papirosus, tabaką.

Panėdėlis (Zarasų ap.). Spiegy kaime sp. 14 d. buvo toks atsitikimas. Vakare paš ukininką Vitoldą Glemą jau ginklą išiprašė kareivis nakvoti, pasakodamas, kad esąs sužeistas. Ukininkas su visa šeimyna didžiai nustebo, kada pamatė kareivį su juoda barzda ir usais. Bet tasai "kareivis" matydamas, kad į jį per daug su nepasitikėjimu žiurima puolė bėgti, bet ukininkas pagavęs kirvį ėmė vyties. Nežinia kaip ten būtų buvę, jeigu "kareivis" nebūtų prabilęs: "dovanok, krikšto tėve". Pasirodė, kad tai buvo Veronika A. ir norėjo išgaudinti, bet blogos tokios štukos. Dagilis.

Abeliai (Ežer. ap.). Prasidėjus karui blaivybės klausimas čia jau kaip ir išrištas ir tuo žmonės tik

džiaugiasi. Smuklės uždarytos ir žmonės skaitlingai lanko arbatnamį; pradėjo pareiti ir daugiaus laikraščių. Katik pro langą praėjo griaudingas dainas dainuodami naujokai. Jų didelės bursys žengia pėsčia į Ežerėnus už 40 verstų ir vėl tyta. Vietinėje mergaičių mokykloje mokslas eina vėl tvarkiai; mok. K. Bajoras nuo karo sugrįžo. Pasažierių traukinys pro čia eina į Panevėžį ir atgal į Dvinską, sulig naujo parėdymo, tik viena syk į parą. K. ("Rygos Garsas").

Atstovas M. Yčas išgavo 6,000 rublių pašalpos pabėgėliams Vilniuje. Visos Rusijos miestų sąjunga paskutiniame savo posėdyje Maskvoje, kame dalyvavo ir lietuvių atstovas Yčas, įdavė ir pavedė Yčui 5,000 rub. įsteigti valgyklą pabėgėliams Vilniuje ir 1,000 rub. parsiusiti jiems šiltų rubų žiemai.

Rusijos miestų sąjunga šelpiti nukentėjusiems delei karo įgalioavo M. Yčą pervaziuoti visas šiaurinių-vakarinės gubernijas ligi Prusų sienos, kad ištyrus pabėgėlių padėjimą ant vietos. Drauge su Yču važiuos ir St. Šimkus, kaip padėjėjas.

Nukentėjusių delei karo reikalais buvo komisorių posėdis spalių 21 d. Dalyvavo iš lietuvių Suvalkų atstovas kun. J. Laukaitis ir A. Bulota. Įsteigta gubernijinis komitetas ir dar bus steigiami komitetai pavietų miestuose. Gubernijinis komitetas išrinkti kun. Laukaitis ir A. Bulota. Jie pasiskirstys sau vietas tyrinėti nukentėjusių delei karo žmonių padėjimą.

Buvusiojo "Vilties" redaktoriaus A. Smetonos byla su kun. Malyniču atsibuvo jau antrą syk spalių 23 d. Praėjusiais 1913 m. buvo "Viltyje" aprašytos vienos lietuvaits pakasynos, kurią lydėjo į Rusų kapines kun. Malyničas iš Savičio ligonbučio. Numirusios lietuvaits tės buvęs noras, kad ją laiduojant lietuviškai giedotų. Todel lietuvaits tuo tikslu ir atėjusios į ligonbutį, bet susirinkusios lenkės panorėjo lenkiškai giedoti. Tuomet lietuvaits prašiusios kunigo Malyničo, kad joms leistų giedoti lietuviškai ir pasakiusios, kad tai buvęs mirusios noras. Tuomet kunigas parėdęs iki Aušros Vartų per miestą giedoti lenkiškai, už Aušros Vartų lietuviškai. Lietuvaits nesutiko ir lenkės giedojo per visą laiką. Už šitą žinę kun. Malyničas net du syk traukė "Vilties" redaktorių teisman ir teismas antru syk išteisino A. Smetoną.

Gal ir pagelbėtų.

Ji: — Be jūsų meilės aš vystu, kaip žolelė be lietaus...

Jis: — Nejaugi?! Ar nuo tos ligos jums nepagelbėtų leduotas vanduo?

LIETUVIAI AMERIKOJ.

LAWRENCE, MASS.

Kad dabar Lawrence viešpatauja bedarbė, apie tai jau buvo rašyta keliuose laikraščiuose. Bet bedarbės laikų apart nusiskundimų tenka patirti ir išgirsti ir kitko.

Vieno sykį teko išgirsti lietuviško krautuvėjų štai šitokią dialogą:

— Dabartinis Europos karas darbininkams yra nereikalingas, — tarė jaunas vyrukas krautuvės savininkui.

— Tai kodėl tie darbininkai, o ypač pagarsėję vokiečių socialistai, kariauja? — paklausė krautuvės savininkas.

— Jie nesusipratę.

— Tamsta galėtum juos pamokyti susipratimo, — tarė krautuvės savininkas ir nusišypsojo.

— Žinoma, aš taip nedaryčiau, ir už koki ten skurli — vėliavą savo gyvasties neaukočiau.

— Keistas iš tamstos vaikas. Pats vos gali paskaičiuoti, dar nei abėcėlės gerai nemoki, o manai apie geresnės tvarkos pasaulį įvedimą. Tik pamąstyki, tamsta. Juk yra žmonių, kurie už mus išmintingesni, kurie mokytesni, bet ir jie negali pagal savo norą imti ir permąstyti viso pasaulio tvarkos.

— Gal ir taip... — nenoromis pritarė vaikas krautuvninkui.

Klausydamas iš šalies to dialogo ir aš turėjau progą pasijuokti iš to vaikinio. Ir dažnai tenka išgirsti, kaip toki mūsų "mokslinečiai" stengiasi pasirodyti išmintingais ir mokytais, bet vietoje išminties ir mokslo parodo, kad jie ant atminties išmoko socialistiškus "poterius" ir be pertrūkio juos kalba. Be to, kaip tik atsitinka kas nors svarbesnio, tai visuomet klausia patarimų pas kitus.

Gruodžio 5 š. m. vakare miesto salėje buvo lietuvių vaidinamas, LSS. 64 kuopa vaidino maždaug Amerikos lietuviams žinoma veikalą "Nihilistai". Veikalas yra neblogas ir vaidinant jį geriams aktoriams-mėgėjams, bet jį pasižiūrėti ir kuo pasigerėti. Galima pažymėti, kad iš 29 asmenų buvo tik 4, kurie pusėtinai atliko savo rolę. Kiti-gi visi buvo silpni, silpni kalboj ir judėjimuose. Bet, tiesą sakant, negalima daug ko užmesti ir kitiems aktoriams-mėgėjams, nes visi yra fabriku darbininkai, kurie tokių veikalių nei negali geriau atlikti, kaip dabar atliko. Toks veikalas, kaip "Nihilistai", reikalauja gabių aktorių, suprantančių, kas tai yra nudavimai, judėjimai, mimika ir tt. Del Lawrence lietuvių toki veikalai, kaip "Nihilistai", yra per daug sunkūs. Viena čia nėra kam pamokyti, antra-gi nėra nei ką pamokyti. Neapsisėkusių, su scena neapsipažinusių greitu laiku nieku būdu negalima išmokyti,

negalima jiems staiga inkvėpti aktorių dvasią.

I šį vakarą publikos atsilankė nedaug. Nežinia ar buvo apie 200, ar ne? Bilietų kainos buvo gana brangios: 1 dol., 75, 50, 35 ir 25c. Daugiausia žmonės buvo užėmę pačias pigiausias sėdynes.

Beje, scenerija buvo pritaikyta pagal veikalą, bet tvarkos nebuvo. Nuolatos persiskyrė sienos, tai į šonus virsdavo. Toje pačioj salėje matom statant svetimtaučių veikalus, bet pas juos taip neatsitinka. Gerai dar, kad į mūsų teatrus nesilanko svetimtaučiai. Mes patys kaip atliekam, taip buna gerai.

Pagaliaus, kaip Lawrence lietuviams, geriausia tinka "Amerika Pirtyje", "Knarkia Paliepus" ir kiti t. p. veikaliukai. Tokius veikaliukus lengva išmokyti ir nereikia didelių išlaidų padėti jų pastatymui.

But malonu, kad Lawrence jaunimas ir daugiau parengtų lietuvių kalboj teatrų ir vakarų su dainomis, monologais etc.

J. Žukauskas.

NORWOOD, MASS.

Kada žmogus jau pats save visai susikompromituoja ir pasistato ant žemiausio susipratimo laipsnio, tad apie tokį nesinori nei rašyti. Tačiau, jei toks žmogus pasiryžta išeiti viešai ir visiems save rodyti, tai prisiima noroms-nenoroms šitą pastebėti. Ar galima norėti, kad kiti gerbtų tokį žmogų, kuris pats savo garbės nebrangina? Rodos, kad ne. Čia noriu kai-ką pabriežti apie Žilių Vaiko korespondenciją, tilpusią "Draugo" No. 49. Žilių Vaikas išpeikęs TMD. kuopos prakalbų kalbėtojus, kurie kalbėjo lapkričio 22 d., duoda pipirų ir pačios draugijos taktikai. Anot jo, prie vietos TMD. kuopos priguli vien tik katalikai, prakalbas net klebonas pagarsinęs, tad kam reikėję kviešti partvyiškus kalbėtojus, kurie tik niekiną kitų darbus, kam, sakysiu, po prakalbų paminėta ne iš gerosios pusės apie p. J. Gabriį ir tt. Man-gi, kaip girdėjusiam tas prakalbas, kaippo tēmyjusiam Ž. V. zurejima, kaip tik ir prisieina manyti, kad Ž. V. ir, rodos, tuli tų prakalbų rengėjai save susikompromitavo savo vaikiškumu. Juk kalbėtojai negalėjo žinoti, ar prie TMD. kuopos priguli vieni katalikai, ar ir kitų krypsnių lietuviai. O pagaliaus juk to nei nereikėjo, užteko kalbėtojams žinoti apie pačią draugiją ir jos siekinius, tai ir viskas. Vietos TMD. kuopa su jos katalikais nariais nėra jokia konstitucija, kurią kalbėtojai turėtų pildyti. Prieg tam, juk katalikai visai nebuvo įžeisti. P-as Vitaitis juk dar papeikė socialistus, kurių diskusijose diskutuojama ir balsuojama už ar prieš Dievo buvimą. Tiesa, buvo pajudinta atkakli klerikalų politika, bet anaipol ne katali-

Photo copyright, 1914, by American Press Association.

Vienas iš daugelio Francijos tiltų, kurie tapo sugriauti laike karo.

kų tikėjimas. Jei kas galėjo užsigauti, tai tik uolūs klerikalų politikos šalininkai. — Vagie, kepurė dega! vagis ir griebia už kepurės. — Kodėl Žilių Vaikas neskiria katalikų tikybos nuo klerikalų politikos, apie tai jis vienas nežino. Žilių vaikas tiesą pasakė, kad buvo kalbėta apie p. Gabriį (kuomet užduota iš publikos keletą klausimų) bet — gink Dieve! — nepaieškta nei vienu žodžiu jo gerieji darbai.

Žil. Vaiko tolesniai kritikuoti neužsimoka, nes nuo jo, kaip "vaiko", nėra ko per daug ir reikalauoti. Ir už tai, kad korespondenciją parašė, galima jį pagirti ir pasakyti, kad "gabus vaikas". Ateityje gal ingys geresnį dalykų supratimą ir daugiau parašys, bet taip, kaip buvo.

Betgi aš nieku būdu negaliu suprasti, kam TMD. kuopa rengė prakalbas, kam darė išlaidas, o paskui tuli rengėjai ir agitatoriai zureja, kad kalbėtojai "nemokėjo" kalbėti? Jeigu jau tēvynainiai-katalikai taip puikiai supranta dalykus ir žino, kad tik vieniems katalikams priklauso ta draugija (TMD: yra pilniausioj to žodžio prasmėj bepartvyiška ir jį gali prigulėti visi lietuviai. Red.), tai reikėjo pasikviesti kunigus, o tie būtų papasakoję apie katalikų tikybinius reikalus.

Galų gale turiu pažymėti, kad tie gerieji tėvynainiai-katalikai ir tose prakabose sukėlė didžiausį trukšmą, kad net pirmininkas turėjo paskubėti užbaigti prakalbas. Geistina būtų, kad mūsų TMD. kuopos nariai mažiau plepėtų, bet daugiau veikėtų, nes tušti plepalai kuopai jokios naudos neatneša.

Tai ir viskas.

Naujas Narys.

PATERSON, N. J.

Gruodžio 6 d. K. A. nuėjo į V. S. namus kur gyveno mergina M. Ž. K. A. yra vedęs (ženotas) žmogus. Jis

parsivertė minėtą merginą ant lovos ir pradėjo su ja netinkamai elgtis. Mergina liepė jam atsitraukti ir eiti savo keliais, iškur atėjęs, bet jis jos nepaklausė. Tada mergina paėmė šluotą ir kirtė jam per pečius. Jis pamatęs, kad mergina nejuokauja ir kad gali kirsti jam ir per galvą, pastvėrė už šluotos ir kaip traukė su kumsčia per ausį, tai mergina net parvirto ant lovos. Po trijų minučių mergina atsipeikėjo ir pradėjo verkti. Paskui ji išėjo, pasikvietė policistą ir suareštavo K. A. Ant rytojaus teismas nubaudė jį 25 dol. bausmės, ką nabagas ir užsimokėjo. Jis pasakys ir kitiems, kad nereikia kliudyti merginų.

Laisva Mergaitė.

BALTIMORE, MD.

Jau "Ateityj" buvo rašyta apie H. Sennaborn Co., kuri buvo paleidus savo darbininkus ant neapriboto laiko. Kompanija taip gudriai buvo sumanusi įvykinti savo pleną ir davė pabaigti visą darbą, kad dirbtuvėjų neliko nei vieno surdoto ir paskui darbininkams pasakė, kad pašauks per atvirutes, kaip darbas atsiras. Mat komp. tikslas buvo priverstinai įrašyti visus darbininkus į kokią ten kompanijos įsteigtą draugiją, apie kurią jau buvo "Ateityje" rašyta.

Spalių 7 d. š. m. U. G. W. of A. unija apskelbė streiką, kuriuomi dabar labai didžiojo streiko silpnai pinigiskai stovi. Nors prie streiko ir neprisidėjo, bet į darbą niekas nesi-veržė. Buvo gautas laiškas iš New Yorko nuo I. W. W. generališko organizatoriaus su užklausu, ar Baltimore lietuviai skebauja, nes pas juos New Yorke šneka,

Lietuviai prie streiko neprisidėjo, nes po pernykščio didžiojo streiko silpnai pinigiskai stovi. Nors prie streiko ir neprisidėjo, bet į darbą niekas nesi-veržė. Buvo gautas laiškas iš New Yorko nuo I. W. W. generališko organizatoriaus su užklausu, ar Baltimore lietuviai skebauja, nes pas juos New Yorke šneka,

pas juos New Yorke šneka, kas I. W. W. skebauja. Gavę tokį laišką lietuviai jau tēsi įžeisti ir tuojaus teiravosi pas streikių komitetą, gal jie ką panašaus new-yorkiečiams pranešė. Streiko komitetas tą užginčyjo ir pavėlyjo žiūrėti į savo užrašų kningas, kad pas juos nieko panašaus nėra nutarta, ir jų vadovai viešame susirinkime, kuris buvo lapkričio 29 d. (Teord's teatre) lietuvius pateisino, kad lietuviai nėra tokiais, kokiais juos new-yorkiečiai vadina.

Lapkričio 27 d. U. G. W. of A. unijos delegatai buvę atėję į lietuvių I. W. W. Pildomosios Tarybos susirinkimą ir pranešė, kad jie daugiau nenori su lietuviais vaditės už unijas ir kad nori vieni kitiems paduoti rankas ir veikti išvieno. Lietuviai atsakė, kad mes nu daugel metų norime su jumis veikti išvieno, bet jūs pirmiau to nenorėjote ir visur mumis boikotavote, kiek galėjote. Sulaužėte 2 didelių streiku, nors jie buvo gana teisingi. Kaip mes dalivaudavom su jumis, jūs niekur neprileizdavote mūsų prie užbaigimo streiko: kada budavo daroma sutartis su darbdaviais, jūs darydavote taip, kaip jums sakydavo jūsų vadovai. Čionai jie prisipažino prie kaltės kad per daug buvo užsitikėję savo vadovams. Bet, sako, dabar jau taip nebus, nes dabar po atsiskyrimo nuo senojo centro toliau laikysis visai kitų principų. Pranešė, kad jų yra nutarta, kad pakol Sennaborn darbininkai nesugrįš prie darbo, idant taptų visi unijistais, neatsižvelgiant į uniją. Į kokią kas nori, į tokią tegu rašosi, bile tik bus unijistas. Delegatams apleidžiant susirinkimą, vieni kitiems linkėjo dirbti darbininkiškoje vienybėje.

Lietuvių I. W. W. pildomasis komitetas nutarė sukvieisti pas Sennaborną darbininkus į susirinkimą ir pranešti, kad visi, kurie da nepriguli, prisirašytų į uniją, nes neprigul-

intieji nei prie jokios unijos negalės sugrįžti prie darbo.

Lapkričio 30 d. buvo susirinkimas ir 50 darbininkų prisirašė prie unijos. Darbininkai galės sugrįžti visi prie darbo laike 2 savaitė.

Kaip ilgai ta nauja vienybė, apie kurią dabar taip daug kalba, tarp darbininkų žydės, tai laikas parodys. Bet visgi galima manyti, kad jau visi pradeda permąstyti, jog niekinimais ir boikotavimais vieni kitų nieko gero del darbininkų nenuveikiama, kad iš to tik naudojasi kapitalistai, nes kapitalistai daugiau gali darbininkus prispausti, kada darbininkai neturi tarp savęs vienybės. Šiaip abelnas Baltimorės darbininkų padėjimas nesigerina, bedarbės neiek nesimažina.

P. J—as.

Kokia nauda iš svaigalų?

Prabėgo jau vasara, visų gegužinių ir išvažiavimų sezonas. Praėjusios vasaros metu, beabejonės, Amerikos lietuviai parengė ne dešimt, bet šimtus visokių išvažiavimų. Bet, man rodosi, kad visai mažas tų išvažiavimų nuosimtis tapo atliktas ant tyro oro gražiai besilinksminant, be svaiginančių gėrimų. Kiekviena draugija, arba kuopa, kuri turėjo progos rengt laukuose pokylius, nežiurint į tai, ar ji buvo tautiška ar kitokia, kiek galėdama stengėsi kuodaugiausia alaus bačkučių arba degtinės butelių išparduoti. Jeigu kuriai pasisekė keletą dešimtų bačkučių alaus, arba keliolika butelių degtinės, parduoti, tos rengėjai vaikščiojo linksmomis akimis ir veidais, girdamiesi, kad jų parengtas išvažiavimas atneš pelną — padidins draugijos iždą. Bet jeigu kuriai nepasisekė to padaryti, jeigu pardavė tikrai keletą bačkučių, tai tos rengėjai vaikščioja nuliudusiais veidais, skųsdamiesi, kad visai trusas nueis niekais, kad neliks draugijai jokio pelno, kad dar reikės iš iždo pridėti ir tt. Tankiai tenka išgirsti iš rengėjų pusės ir išmėtinėjimo žodžius. Girdi, susirinko vieni tik jaunuoliai, kurie mėgsta šokti, ir del to jokio biznio nepadarė.

Bet klausimas, ar iš tų taip vadinamų "nusisėkusių" išvažiavimų daugiau pelno lieka draugijoms ar svaigalų išdirbėjams? Atsakymas gali būti tik vienas: didžiausią pelną da li pasima sau (nors kartais ir netiesioginiu būdu) svaigalų išdirbėjai. Kiek žmonės prisikamuoja išvažiavimus rengdami, kiek truso padeda; kiek tuose išvažiavimuose svečiams (o kartais ir pačių draugijų nariams) draugijų sudraskoma, kiek grįžtant namo kepurį pametama; dar daugiau, kiek (Tąsa ant 6-to pusl.)

Apžvalga.

Kokius reikalus šelpsi arba jau sušelpė? „Draugo“ No. 48 išspauzdintas straipsnis apie „Lietuvių Rymo-Katalikų Kunigų Sąjungą“, kuriame nesigailėta ir apšiai paberta gražių žodžių tai kunigų sąjungai. Švelnių komplimentų prirašyta, lyg kokiai paneli, tai kunigų sąjungai. Tarp daugelio kitų, pasakyta ten, kad ta sąjunga nėra slapta organizacija, kad ji turi savo konstituciją, kaip ir kitos organizacijos, kad ji patvirtinta vieno antvyskupio ir vieno kardinolo, kad visas kelių metų veikimas yra surinktas ir kad kada nors bus paskelbtas mūsų visuomenėi, kad kunigai su dideliais nuostoliais leido keletą metų „Draugą“, ir kad kunigų sąjunga, pridėjusi prie „Draugo“ \$10,000.00, išsižadėjo savo teisių į laikraštį... Tai beveik ir viskas, ką stambesnio pastebėjome. Tame straipsnyje taipgi švelniai kalbama apie tai, kad ta sąjunga šelpsi visuomenės reikalus, bet kokius — nepasakyta.

Neprošalį bus paminėti, kad „Draugas“ kalbėdamas apie smerkimus, nurodydamas, kad niekas nemėgino, — nesa nebuvo priežasties mėginti, — smerkti lietuvių daktarų, kurie suorganizavo savo draugiją, sako, kad ir lietuvių kunigų sąjungos neprivalo smerkti. Apie smerkimą žemiau pakalbėsime, o čia pasakysime, ką mes atsiminėme. Besaktydami „Draugo“ palyginimą daktarų draugijos su kunigų sąjunga, mes atsiminėme vienas laižybas. Tulas žmogus (nesvarbu kas) susiginėjo su kitu tokiu pat žmogum ir sako jam: „Aš statau už tą \$10,000.00... Ne, tai truputį per daug, tegu bus — 10c.“...

Kiekvienas organizmas turi teisę gyventi tol, kol jam neatima tų gyvenimo teisių pati gamta, suteikusi jam gyvybę. Gamtos gi niekas negali pasmerkti už gyvenimo teisių atėmimą. Taip pat negalima smerkti nei kunigų sąjungos dėl to, kad ji gimė ir kad ji gyvuoja. Tečiau mes turime pilniausią teisę kalbėti apie jos naudingumą ir atbulai, ir klausiti jos apie tai, kas antgalvyje paminėta, beten — kokius visuomenės reikalus ji šelpsi arba kokius jau sušelpė? „Draugas“ yra artimiausias tos sąjungos laikraštis (jei ne oficialis, tai pusiau-oficialis jos organas), tai jis ir gali geriausia žinoti jos ateities tikslus, o ypač apie praityje nuveiktus darbus. Apie kelis lygiai kunigų sąjungos atliktus (tik tai kunigams naudingus) darbus seniau laikraščiuose buvo rašyta, bet tegu jie išsis — dulkės juos apdengė ir neverta tų dulkų judinti. Requiescat in pace.

Literatūros žinios. „Tėvynės“ No. 49 išspauzdintas sekantis straipsnelis, pajuodinant TMD. naujų knygų leidimo klausimą:

„Tėvynės Mylėtojų Draugijos Literatūris Komitetas dabar svarsto programą Dr-jos leidiniam 1915 ir 1916 metams. Mums rodos, kad šituo svarstymu bus užtiesta pamatas systematiškam naudingų ir praktiškų veikalų leidimui, kad TMD. nariai gautų iš Draugijos kuodaugiausiai naudos. Literatūris Komitetas turi jau keletą rankraščių, tarp jų A. Rimkos ir D-ro Garmaus vertimus „Dvasios Gyvenimo Mechanika“ ir D-ro L. Graičiuno „Paslaptis, arba lyties klausimas, lyties ligos bei apsigynimas nuo jų.“

Dabar Komitetas peržiūrėjęs visą krūvą veikalų, iš kurių tinkamesnius pasirinko ir pasiūlysi Draugijai išleisti. Tuom tarpu svarstoma sulig šitų veikalų tinkamumo: 1. — V. V. Bitner, **Hypnotizmas**; 2. — V. M. Bechterev, **Hypnotizmas, kalbėjimas ir Psicho-Terapija**; 3. — Trumpas systematiškai juridiškųjų mokslų žodynas; 4. — Caryle, **Gyvenimo Etika**. Dirbti ir nenusiminti! 5. — E. Aleksandrovič, **Naujoji Pedagogika**; 6. — **Kultūros Historija**; 7. — Rankvedys brailiui ir tēpliojimui dažais; 8. — Prof. Pabst, **Praktiškai auklėjimas**; 9. — F. Totomianc, **Savivaldyba ir miestų ukis**; 10. — **Technikos stebuklai**; 11. — William Belsche, **Priešistoriškai žmogus**; 12. — Prof. T. I. Karasiek, **Slavų Literatūros Historija**.

Iš viršiaus paminėtų knygų surašo matome, jog TMD. mieliausiuoju noru rengiasi žymiai prisidėti prie padidimo neturtingos dar mūsų literatūros. Ji daug padarytų ir didelę lietuviams naudą atneštų, jei jona dar daugiau žmonių rašytųsi.

Remkime tą vienintelę mūsų kultūros draugiją ir apšvietos platintoją. Rašykimės prie Tėvynės Mylėtojų Draugijos!

Brangus mūsų literatūros veikalas. „Tėvynės“ No. 49 skaitome:

„Poemos „Dėdė arba ainių kančios“ autorius, filozofijos daktaras Justinas Tumėnas rašo mums, kad jis turi rankraštį kitos poemos: „Laisvės Kankiniai.“ Tą rankraštį jis nori parduoti ir reikalauja už jį pusantro tukstančio dolarių (\$1,500). „Tėvynė“ taip brangaus veikalą negali įgyti, nes ji turėtų užmokėti už jį tiek pinigų, kiek ji gauna savo bendradarbiams mokėti per pusastuntų metų („Tėvynės“ bendradarbiams seimamas paskyrė \$200 metams). Gal kas iš „Tėvynės“ skaitytojų panorėtų įgyti ir išleisti tą veikalą? Autorius pavelija talpinti laikraštyje, arba ir atskiroje brošiuroje išleisti. Dabar autorius, gyvendamas Šveicarijoje, iš Lietuvos pinigų negauna,

bijo, kad gali pritrukti kuo gyventi, todėl prašo siųsti pinigų per kablegramą.

Rankraštis, kaip rašoma laiške iš 11 d. lapkričio, yra išsiųstas „Tėvynės“ redakcijos vardu.“

„Vairas“ vėl išeina. „Rygos Garsas“ (No. 86) praneša, kad „Vairas“ iš Vilniaus ir vėl pasirodė. Išėjęs No. 14 ir ketinas eiti ir toliau po 2 kartą į mėnesį.

Ką francūzų socialistai sako apie tautybę. „Laisvosios Minties“ No. 54, skyriuje „Šis bei tas iš chronikos“, telpa sekantis straipsnelis, kuris parodo, kaip francūzai socialistai žiūri į tautybę.

„Tarptautiškumas niekuomet neženklina tautybės nuslėgimą, bet susitarimą tarp tautų, be kurio juk to sutarimo ir buti negalėtų. Socialistai mato, kad Vokietijai pergalėjus įvyktų viešpatavimas kardo ir pentinų Europoje, o Francūzijai laimėjus prasigventų Vokiškoji respublika, respublika Čechijos, respublika Austrijos, ir respublika Vengrijos, ir pasibaigtų Europoje militarizmas. Santaika būtų patikrinta ir atsidarytų visi keliai į pažangumą.“

„Karė mums ženklina daugiaus negu kovą už mūsų tautos šventą nepriklausimą; tai užtvaras, ant kurio pasistoję mes kaujamės už tolynžengą žmonių. Štai kodėl mes viską pametini nuėjome ginti tautybę.“

„Laisvoji Mintis“ prie to, kas augščiau pasakyta, nuo savęs šitiek priduria:

„Žėdnam aišku, kad taip gali kalbėti tik svetimų šalių blaivūs žmonės, bet ne mūsų tautos bakšiai, kuriems tiek pat lietuvių tautos nepriklausimą rūpi, kiek kunigams lietlatviškoji respublika.“

Mūsų socialistams mažai terupi lietuvių tautos nepriklausymą dėl to, kad jie senai jau pasmerkė patį tautos vardą su jos tradicijomis, o mūsų kunigams lietlatviškoji respublika dėl to, kad latviai yra kitokios tikybės žmonės, kurių jie nesitiki įstengsią perkrikštyti.

Socialistai dailiai save charakterizuoja. Kad taip yra, apie tai daugelį kartų laikraščiuose buvo rašyta. Bet ir vėl proga pasitaikė.

„Vien. Liet.“ No. 49 išspauzdintas šitoks straipsnelis:

„Mums rašo iš Brighton, Mass. (ir rašo žmogus truputį socialistas), kad lapkr. 29 d. tenai kalbėjęs „Keleivio“ redaktorius Michelonas. Kalba prasidėjusi ir užsibaigusi maž-daug šitaip, kaip mums rašo:

„Tvėrėsi tuoj už tautiečių ir lipo, kaip laiptais. Išpravaržiavo sau nepatinkamas ypatus. Tautiečiai esą skriaudikai. Lutkauskas — trumpaprotis; Brazys — panašus į bakčą; Šliupas — mažavaikis ir tt. „Vienybė Lietuvninkų“ išvadino „Vienybė Liežuvninkų“, o „Ateiti“ — vėžiū...“

„Tai šitokiais argumentais mūsų nauji „tėvynės mylėtojai“ varo kovą už Lietuvos gerovę. Žinoma, geriau nemoka, tas ir bėda.“

Niekas kitas geriau negalėtų jų apibudinti, kaip jie patys save apibūdina.

MUSŲ SOCIJALISTŲ PASTANGOS.

Mūsų socialistai dėjo ir deda visas savo jėgas, visas savo pastangas, idant kokiū nors būdu sutrukdyti tautininkų dirbamą savo tautos labai visoki darbą ir paskui parodyti visuomenei, kad tautininkai nieko neveikia arba negali nieko nuveikti be socialistų malonės.

Nelabai senai buvusiam Brooklyne lietuvių seime mūsų socialistai (iš didžiūmos žymesniųjų Amerikos lietuvių kolonijų suvažiavę) dėjo visas savo pastangas, kad paimti į savo rankas — ant kiek tai galima padaryti — visą Lietuvos šelpimo darbą. Jų pasitarimai bei susitarimai priešseiminėse konferencijose nenuėjo niekais, nes jiems pasisekė išrinkti į Liet. Selp. Fondo komitetą beveik visus savo žmones, išskyrus du — T. Paukštį ir V. K. Račkauską. Tuo būdu jie daug pažymėtinai daug, laimėjo. Bet jie tuo neužsiganėdino; užsigeidė lupti ir ten, kur nesilupa. Pradėta varyti agitaciją, surištą su L. Š. F. — Lietuvos šelpimo reikalu, už savo žmones. Tuo būdu mūsų socialistai neužginčijamai parodė, kad jie turi paslėptus tikslus ir kad jie nori tuos tikslus atsiekti pasinaudodamą tinkama proga, kurią suteikia Lietuvos šelpimo reikalas. Varydami savo grynai socialistišką agitaciją, jie stengėsi įkalbėti visuomenei, kad jiems rūpi vien tik Lietuvos šelpimo reikalas. Bet vidurinės srovės vadovai pamatė jų troškimą, kurio jie nemokėjo paslėpti, kuri jie per daug pryšakin iškišo, patyrė ką jie nori atsiekti ir kurlink kreipia savo žingsnius. Vidurinės srovės vadovai suardė socialistų planus, kuriuos jie buvo pasidarę ir sulig kurių jie veikė.

Kad socialistai visuomet stengiasi užbėgti tautininkams už akių, aiškiai parodo kad ir sekantis pavyzdys. Nesenai Brooklyne buvo Brooklyno-New Yorko lietuvių draugijų konferencija, sušaukta pasitarimui apie mūsų Tėvynės šelpimą, apie kovojimą už Lietuvos autonomiją ir įsteigimą tam tikro komiteto, kuris rūpintusi aukų rinkimu tarp vietos lietuvių. Tarp kitų lietuvių draugijų atstovų toje konferencijoje dalyvavo ir Lietuvių Draugijų Sąjungos atstovai, kurių svarbiausias tikslas buvo — suardyti tą konferenciją. Ar ne svarbus tikslas? Pridursiu — tikrai socialistišką tikslą, charakterizuojantį mūsų

socialistus, kaipo žmones, kuriems ne tiek rūpi visuomenės reikalai, kiek jų pačių partijos suverenitetas. Dar daugiau, jiems labiau rūpi savo kaprizas ir hegemonija, negu visuomenės reikalai, negu Lietuvos žmonių, nuo karo nukentėjusių, sušelpimas. Per Lietuvos šelpimą jie nori prieti prie visuomenės ir ingyti savo partijai didesnę užuojautą. Lietuvos šelpimas — tai įrankis, su kurio pagelba jie nori praplatinti savo partijos rubežius. Del tų partijos rubežių praplatinimo socialistai vadina tautininkus veidmainiais, melagiais (nors veidmainystės ir melagystės negali prirodyti) ir kitokiais vardais; del to paties tikslo jie stengėsi pastatyti T. Paukštį visuomenės akyse nevertu užsitikėjimo žmogum; del to paties jie norėjo suardyti Brooklyno-New Yorko lietuvių draugijų konferenciją (žiūr. „Vien. Liet.“ No. 48). Tokius ir t. p. tikslus tegali turėti tik mūsų socialistai, nes tai pilnai sutinka su jų taktika.

Bet socialistams nesiseka. Nepasisekė jiems panaudoti Lietuvos sušelpimo reikalo taip, kaip jie norėjo. Iš L. Š. F. komiteto turėjo pasitraukti V. K. Račkauskas (p. Račkauskas rezignavo delei laiko stokos) ir T. Paukštis. Nepasisekė jiems nei Brooklyno-New Yorko lietuvių draugijų konferencijos pertraukti. Ta konferencija, kaip matome iš „V. L.“ No. 48 tilpusio aprašymo, svarstė (kaip augščiau minėta) Lietuvos šelpimo ir kovos už autonomiją klausimus. Konferencija užgyrus Brooklyno Visuotiniojo Lietuvių II-jo Seimo abiejų dalių nutarimus, ir karštai pritarus, kad reikia rinkti aukas kaip Lietuvos šelpimui, taip ir kovojiimui už Lietuvos autonomiją. Konferencija pripažino seime išrinktą Centralinį Kasierių ant visos Amerikos ir visiems lietuviams užsitikėtiną Tamą Paukštį iš Pittston, Pa. (13 Mill st.). Anot konferencijos nutarimo, Tamas Paukštis turi rezignuoti (jis jau rezignavo) iš socialistų komiteto, „nes tenai dabar, p. Račkauskui atsitraukus, ištikro pasiliko tik vieni socialistai, kurie Lietuvos Autonomijos nepripažįsta.“ — Lietuvos Autonomijos Fondas dabar šitaip užvardytas: „Lietuvos Gelbėjimo ir Autonomijos Fondas“, prie kurio komiteto turi būti priskirti Centralinio Išdininko prižiūrėtojai iš SLA. ir TMD. valdybų.

Kaip tos lietuvių organizacijos — SLA. ir TMD. — mūsų visuomenei gerai yra žinomos, taip pat yra žinomas ir T. Paukštis, kurį Brooklyno-New Yorko lietuvių draugijų konferencija pripažino Centraliniu Išdininku ant visos Amerikos. Bet tai dar ne viskas. Konferencija įsteigė visuotinę Brooklyno-New Yorko vietinį komitetą, kuris „ap-

ims plačius Lietuvos reikalus bėpartvyiškai.“ Visuotinajin Lietuvos Gelbėjimo Komitetan Didžiajame New Yorke konferencija išrinko šiuos asmenis: B. J. Ščigauską, pirmininku, Kaz. Pilėną, susinešimų sekr., L. Kaziuną, finansų sekr., Vincą F. Jankauską, išdininku, J. V. Lutkauską, A. Andrišiuną ir A. Ramanauską, išdo globėjais. Į Agitacijos Komitetą išrinkta šie: Agota Sedekerskiutė, Kaz. Labanas, A. Ramanauskas, A. Kundrota ir Iz. Stanevičius. Išdininkas, sulig konferencijos nutarimo, turi užsistatyti 2,000 dol., o finansų sekretorius 200 dol. kaucijos.

Jeigu visų kolonijų lietuvių taip darbuotusi, kaip Brooklyno, tai socialistai nieku būdu negalėtų pasiekti savo tikslo — išgarsinti savo partiją, kuri nesutinka su lietuvių dvasia, kuri nenori remti Lietuvos autonomijos reikalo, kuri yra priešinga pačiai tautai ir jos nepakenčia.

Kiekvienos kolonijos lietuvių tautininkai turėtų stengtis įsteigti tokius komitetus, kurie tvarkytų rinkimą aukų Lietuvos šelpimui ir kovai už Lietuvos autonomiją. Tai šventa visų lietuvių pareiga. Mūsų socialistai deda visas pastangas, kad pakenkti tautininkų, dirbančių savo tautos žmonių gerovei, darbui, stengiasi nuslopinti kilančią tautinę sąmonę, tautinį susipratimą, bet mes turime tam pasipriešinti ir nedaleisti pasiekti tikslo. Kas jaučiasi lietuviu, kas trokšta savo tautai gerovės, kas gali dirbti, tegu stoja bendran darban. Užsidariusie salionuose politikai, kurie tik salionuose moka gražiai pakalbėti ir vienas kitam pasiguosti, kad sunku dirbti, kad yra daug kliučių, dabar nieko nesveria ir sverti negali. Dabar reikalingi darbininkai, kurie dirbs pozityvų darbą susirinkimuose, kur susirenka jeigu ne šimtai, tai bent keletas dešimčių žmonių.

Visų kolonijų tautininkai privalo dabar dirbti — rinkti aukas Lietuvos šelpimui ir kovai už Lietuvos autonomiją.

Mūsų socialistų pastangos atkreiptos į tautininkus; mūsų socialistai nori užkenti tautininkų darbui. Ar mūsų tautininkai sėdės rankas sudėję ir leis socialistų pastangoms imti viršų? Tautininkai turi prieš socialistų pastangas statyti savo pastangas ir nedaleisti, kad jie kreiptų dalykus prieštautinėn pusėn.

J. Baniulis.

Ištikro myli.

Motina: Ak, Onute! Su tavim draugauja net penki vaikai... Bet turbūt nei vienas iš jų tavęs nemylė?

Onutė: — Klysti, mama, taip manydama. Aną vakarą net visi penki mane pabučavo....

Gluseppe Mazzini

ZMOGAUS PAREIGOS.

(Pagal Everyman's Library leidinį vertė V. K. R.)

(Tąsa).

tomai stabdo šios dienos francūzų progresą.

Galingą pagalbą galima būtų suteikti šitokiu būdu:

Platinimas supratimo apie asociacijas, rėmimas jų iš Valdžios agentų pusės, nuolatinis aiškinimas jos pamatinių principų atstovų susirinkime, tinkami įstatymai visoms tos rūšies, kaip augčiaus aprašyta, liuosnorių asociacijoms.

Pagerinimas komunikacijos kelių ir panaikinimas viso, kas tik stabdo laisvą produktų vežiojimą.

Isteigimas viešų sandėlių, kurie, kuomet būtų pasiekta daleistinoji nurodytų prekių vertė, užtikrintų asociacijai tam tikrus dokumentus, panašius dabartiniams vertybės popieriams ar banknotams, kurie galėtų cirkuliuoti, kaip ir pinigai, kad tokiu būdu asociacija galėtų bujoti ir kad nebūtų verčiama skubina pardavinėti prekes už bile kainą.

Pavedimas visuomenės darbų asociacijai tokiomis pat išlygomis, kokiomis pavedama atskiriems pramonininkams.

Patobulinimas teisdarystės, kuri šiaandien yra labai paini ir neprieinama neturtingam žmogui.

Įstatymais palengvinti pardavojimą ir mainymą žemės nuosavybės.

Radikalės permainos mokesčių užkrovimo sisteme, įvedus tam tikrą mokesį nuo įplaukimų vietoj dabartinių sukomplikuotų tiesioginių ir netiesioginių mokesčių. Pripažinimas principo, kad **gyvastis yra šventa**; ir kad iki be gyvasties nėra darbas, nėra progresas, nėra pildymas savo pareigų nėra galimu, mokesčiai neprivalo būti užkraunami pirma, negu įplaukimai nepervirsys tą sumą, kurios būtina reikia pragyvenimui.

Bet esama dar kitokių būdų. Sekularizacija, arba pavertimas visuomeniškuoju, bažnytinės nuosavybės — apie tą žingsnį šiaandien dar negalima diskutuoti, bet jis turės butinai ateiti, kuomet tauta paims į savo rankas apšvietos misiją ir kolektive pažangą — suteiks Valstybei didelį nenaudojamąjį dabar turimą. Dabar leiskime, kad prie to turto prisidėtų dar užleista, bet tinkama išgyvenimui žemė, kuri dabar nėra išgyvenama ir niekam nepriklauso, paskui gele žinkelių vertė ir kitų viešų įstaigų, kurių administracija turi būti sukoncentruota Valstybėje: vertė nejudinamosios nuosavybės, priklausančios Kommunai arba Draugijai*), vertė paveldybių, kurios, ketvirtu laipsnio giminėms nebetenka, o turi pereiti į Valstybę, ir vertė kitų turto šaltinių, kurių nėra reikalo minėti. Leiskime, kad, surinkus visus tuos milžiniškus turtus, susidarė **TAUTOS FONDAS**, pašvestas intelektualiam ir ekonominiam visos šalies progresui. Delko-gi žinoma tu turtų dalį, apsaugojus, kad ji nebūtų sunaikinta, neapvertus į tam tikrą kredito fondą, iš kurio už 1½ ar 2% būtų skolinama liuosnorėms darbininkų asociacijoms, sudarytoms ant tų principų, kuriuos jau išparodžiau ir duodančioms užtikrinimą sulig **moralybės ir gabumų**? Toks kapitalas turėtų būti šventas taip pat ir ateities darbui, o ne tik vienos gentkartės naudai.

Panašų kredito fondą turėtų skirstyti ne Valdžia ir ne Centralis Tautos Bankas, bet vietos bankai, vedami rinktinės Komunalės Tarybos, kurią prižiūrėtų ir kontroliuotų Centralė Valdžia. Nesumažinant aktualio įvairių kliasų turto, neleidžiant vienai kliasai monopolizuoti mokesnius ir

*) Ta nuosavybė legaliskai priklauso Kommunai, morališkai-gi tiems Komunos nariams, kurie jos reikalauja. Tai nesuprantama, kad ji turi būti atimta iš Komunos, bet kad ji turi būti pašvesta kiekvienos Komunos beturčiams tuo būdu, kad po priežiūra rinktinės Komunalės Tarybos turi būti įsteigtas žemdirbystės asociacijos tam tikras kapitalas.

muitus, kas priklauso nuo visų piliečių, tad ir turi būti pavesta visų piliečių naudai, šičion paduoti budai ir sugestijos, k. t. kredito fondo skirstymas, produkcijos pakėlimas ir patobulinimas, laipsniškas mažinimas nuošimčių, sukėlimas visuose išdirbėjuose noro trusties, kad užtikrinus progresą ir darbo nuolatinumą, — padarytų tai, kad pavestų kapitalus iš kelerių žmonių, kurie netikusiai juos veda, į visos tautos rankas, o ji būtų savo produkcijos ir suvartojimo tvarkytoja. Ir šitame, darbininkai, yra jūsų ateitis. Jūs galite tatau priskubinti. Išlaimėkite sau Tėvynę! Isteigkite žmonių Valdžią, kuri galėtų atstovauti visos tautos, visos jūsų Tėvynės kolektivi gyvenimą, jos misiją, jos mintį. Organizuokitės patys į milžinišką Žmonių Lygą, kad jūsų balsas būtų balsu milijonų, o ne keletos žmonių, kaip dabar yra. Savo pusėje jūs turite teisybę ir teises: Tauta jūsų klausys.

Bet saugokitės! Tikėkite žodžiams žmogaus, kurs per trisdešimt metų studavo Europos istorijos bėgį ir matė švenčiausius sumanymus puolant, kurs matė ir pasisekimo momentus, atsiradusius per žmonių nedorybę: niekad nelygėsite, jei patys neisite geryn; niekad nelygėsite savų teisių, jei patys jų neužsitarnausite per pasišventimą, industriją ir meilę. Jei jūs įsieksite to viso vardan išpildytų ar jau išpildomųjų pareigų, jūs atsieksite jas; bet jei jūs įsieksite jų vardan savo egoizmo, arba vardan keno-nors teisių prie atsiekimo gerovės, ko mokino jus materialistai, jūs netik neatsieksite net momentui triumfo, bet prieisite prie netikėtinao baisaus užsivylimo. Tie, kas kalba į jus vardan gerovės, vardan medžiagiškosios laimės, suvilyos jus. Jie irgi įsieško savo medžiagiškos gerovės, o kad ją atsiekus, jie susivienijo su jumis, kaip su spēkos elementu, kuomet jie matys kliūtis, kurias reiks jiems apgalėti; bet kaip tik jie su jumis pagalba atsieks gerovę, jie apleis jus, kad galėtų ramybėje džiaugties savo laimėjimais. Toki yra pastarojo šimtmečio pusės istorija, ir tos šimtmečio pusės vardas yra **materializmas**.

Ir tai yra sopulių ir kraujo istorija. Aš mačiau juos, — žmones, kurie atmetė Dievą, religiją, pareigų ir pasišventimo dorybes, ir kalbėjo tiktai vardan laimės ir linksmybių, — šaltai žaisdami žodžiais Tauta ir Laisvė ir maišydamiesi su mumis, naujo tikėjimo žmonėmis. Kaip tik jiems pasitaikė proga įgyti sau gerovę ir smagumus, ar tai per laimėjimą kovoje, ar per bailius kompromisus, jie sunaikino mus ir ikišiol pasiliko aršiausiais mūsų priešais. Keletas metų pavojaus ir skurdo užteko: jie nusidėvėjo. Jie nepažįsta pareigų įstatymo, netiki į misiją, kurią paskyrė žmogui augštesnė už jį Galybė, — kam-gi tad jiems reikia per visą gyvenimą trusties ir pasišvesti? Ir su dideliu skausmu širdyje aš mačiau žmonių sunus, išsilavinusius tokių, kaip tie, filozofų materializme; jie pasirodė neištikimais savo misijai, neištikimais ateičiai, neištikimais savo tėvynei ir sau patiems, suvilyoti neišmintingio, begėdiško ir nedoro noro surasti medžiagišką gerovę tyranijos interesų užsimanymuose. Aš mačiau Francijos darbininkus, indiferentiškai žiūrėjusius į 2-tros d. gruodžio **coup d'etat**, nesa visi socialiai klausimai jiems buvo tik medžiagiškosios gerovės klausimais ir jie prisigavo, tikėdami **prižadams**, kuriuos gudriai sklaidė prieš juos žmogus, panaikinęs jų tėvynės liuosybę. Šiaandieną jie gailisi prarastosios laisvės ir neigijo tos žadėtiosios gerovės. Ne! Aš sakau jums, giliai įsitikinęs, kad be Dievo, be tikėjimo į Įstatymą, be moralybės, be savės išsižadėjimo spēkos, ir per nustumimą nuo tiesaus kelio į klaidingą žmonių, kurie neturi tikybos, nelysybės pagodojimo, nely apastalų gyvenimo, nely nieko, išskyrus savojo sistemo tuštumo, jūs niekad nelygėsite. Jūs galite sukelti maištą, bet niekad nelygėsite teisingos ir didelės Revoliucijos, kurios jūs ir aš trokštame; toki Revoliucija, jei tai nėra egoistų iluzija, yra tai religijos darbas.

(Dar bus).

Prof. S. Arrenius.

Pasaulių Atsiradimas.

Sulietuvino P. Norkus.

(Tąsa).

to perijodo, kada jos nebeaikvos savo energijos, o atgaus ją, kad paskui vėl spindėtų — šviesti. Keturioliosdešimties metų atgal ir priėjo prie šitokio išvedimo garsusis anglų filosofas Spenceris. Bet kad kuomet dar Spenceriui nepasisekė tai ganėtinai bandymais priparodyti, tai jo šis atradimas pasiliko pamirštu. Panašias idėjas jau randame net Ničšės (Nietzsche) veikaluose. Reikia taip pat paminėti, kad Kantas dar prieš 150 metų panašiai Spenceriui tvirtino, bet jo priparodymai turėjo teleologiškąją varšą ir negalėjo išlaikyti kritikos, žiurint iš logiškosios ar fiziškosios pusės.

Dabartiniame laike saulė aikvoja savo energiją, ir tas senai jau yra patirta. Jau Periklo mokytojas, Graikijos filosofas Anaksagoras, mokino, kad pirmapradis chaosas išsivystė į dabartines žvaigždes. Sulig Anaksagoro, saulė yra ne kuom kitu, kaip tik dideliu geležies šmotu, kuris delei trinimosi į etero daleles yra labai inkaitęs. Ši pažiūra, kad pasaulis išsivystė iš chaoso vėliau buvo perdirbta per didžiausius pasaulyje filosofus: Dekartą, Liebnitzą ir Kantą. Paskutinis klasiškas perdirbimas priklauso garsiausia pasaulyje astronomui Laplasui.

Sulig Laplaso, saulės ir kitų prie saulės sistemos priklausančių planetų medžiaga kada tai buvo pavidale miglotinės, kuri jau sukosi apie savo centralinę ašį. Panašios tai miglotinei yra ir dabar ant dangaus matomos, iš kurių vieną astronomas Heršelis yra aprašęs. Ta miglotinė jau turėjo labai augštą temperatūrą ir laikui bėgant vis po truputį aušo, aušdama gi ji vis spaudėsi arba darėsi tirštesne. Sulig žinomojo mechaniko įstatymo, juo kokis nors kūnas darosi mažesniu, tuo labiau didėja jo sukimasis apie savo ašį. Kuomet saulės miglotinės susitraukimas daėjo lig tos vietos, kurioje dabar yra tolimiausia saulės planeta, jos paviršutiniai sluogsniai gavo savistovumą ir del smarkaus sukimosi turėjo atsokti nuo saulės-miglotinės pavidale milžiniškos rinkės, kuri turėjo but panaši į tas rinkes, kurias šiaandien astronomai mato aplink Saturną. Tokia atsokusi savistovi rinkė apie saulę pasilaikė sau tokį sukimąsi, kokį turėjo laike savo atskilimo. Tos atskilusios rinkės kuri nors vieta turėjo but tuštesnė už kitas rinkės dalis ir apie tą tirštesniąją dalį pradėjo rinktis visa rinkės medžiaga ir sustvėrė kamuolį, kuris ir pasilaikė visos rinkės sukimąsi. Tokiu būdu atsirado pasaulyje tolimiausioji saulės planeta. Saulei-miglotinei daugiau traukianties, atsilo ir kitos, viena po kitai, rinkės, iš kurių vėl pasidarė sekančios planetos.

Taigi sulig Laplaso teorijos, saulės energija per jos spindulius aikvojasi — mažėja. Kuomet saulė visai neteks energijos — ji užges. Ši Laplaso teorija per ilgus metus skaitėsi teisinga, tik pastaruoju laiku ji neišlaikė kritikos.

Dabar visi astronomai prisilaiko tos minties, kad jei Laplaso teorija būtų visiška teisinga, tai turėtų apie saulę suktis ne kelios planetos, bet daugybė mažutėlių planetų. Laplaso teorija visai neišaiškina, iš kur galėjo atsirast planetų mėnuliai.

Laplaso teorija stengėsi išaiškinti tą stebėtiną planetų tvarką — jos visos keblauja apie saulę į vieną ir tą pačią pusę ir jų keliais yra beveik tikri ratai. Pats skaudžiausias smugis Laplaso teorijai buvo užduotas tuomet, kuomet Heršelis atrado, kad Urano mėnuliai sukasi visai į priešingąją pusę. Paskui buvo atrasta, kad Naptuno mėnuliai taip pat sukasi priešingoju pusėn.

Taigi, kad Laplaso hipotezė neatsako į daugelį jau užduotų klausimų, mokslinėiai ją diktokai pertaisė sulig paskutiniausių mokslo išradimų. Kiek ta hipotezė yra pertaisyta, mes bandysime žemiau parodyt.

(Dar bus).

ROŽĖ IR RUPUŽĖ.

Garšino pasaka.

(Tąsa).

jam jau ingrisdavo skaityti apie Robinsonus, laukiniais žmonėmis apgyventas šalis, marinius žmogžudus, palieka jis ant suoloio kningą ir eina gėlyno gilumon. Čia jam buvo žinomas kožnas krumelis ir tik-tik ne kožnas stiebelis. Jis čia pritupdavo ant kojų galų pirštų priešais storą, gauruotais lapais devynmacės stiebą, kuris buvo tris sykius už vaikištį augštesnis ir ilgai žiūrėdavo, kaip juomi skruzdėlės tai augštyt, tai žemyn bėgiodavo. Jis tēmijo, kaip šudvabalio saugiai ir širdingai kur-tai nešė savo bolę; kaip voras, užsitaisęs savo gudrybę į tinklą, saugojo musytes, kaip prasižiojęs trumpučiu snukučiu drieželis, blizgindamas savo žaliais durkliais, tupi saulėkaitoje; o vieną kartą, pavakaryj, jis pamatė gyvą ežiuką! Čia jį apėmė begalinis džiaugsmas ir tik-tik nesutaškėno rankutėmis, tečiaus, bijodamas išgąsdinti badiklį žvėrelį, jis sulaikė kvėpavimą ir, plačiai pravėręs savo laimingąsias akutes, džiaugsmingai žiūrėjo, kaip eželis, visas virpėdamas, kiaulišku snukeliu uostė rožinio krumo šaknis, įsieškodamas tarpe jų vabalėlių, ir juokingai, panašiomis lyg meškos letenomis juos gaudė.

— Jonyti, brangusis, eik grinė, jau vėsu darosi, — garsiai pašaukė jį sesuo.

Ir ežiukas, išgirdęs žmogaus balsą, greitai užtraukė sau ant snukučio ir kojų liū duriančiąją odelę ir pasivertė į bolę. Vaikištis atsargiai palipstejo jo badiklius; žvėrelis dar labiau susitraukė ir kurčiai, bailiai, it garinė mašina, sušnypštė.

Paskui Jonytis šiek-tiek apsirato su šiuomi žvėreliu. Jonytis buvo tokis silpnas, lėtas ir nuolaidus vaikištis, kad net visi maži žvėreliai tai suprato ir tuojaus priprato prie jo. Kiek tai buvo džiaugsmo, kuomet Jonytis atnešė bliudėlį pieno, o eželis paragavo!

Šį pavasarį gi vaikištis negalėjo išeiti savo myliman kampelin. Kaip ir seniaus, prie jo sėdėjo sesuo, bet jau ne prie lango, o prie lovos; ji skaitė kningą, bet ne sau pakušdomis, o garsiai, Jonyčiui, nes jam pačiam sunku buvo pakelti savo ištisinąją galvą nuo baltos priegalgės ir taip pat sunku buvo laikyti rankose nors mažiausią kningę, o ir akyse jam nuo skaitymo mirguoliudavo. Turbut jis jau daugiau niekad neišeis savo myliman kampelin.

— Maryte! — prašnabždėjo jisai.

— Ką, brangusis?

— Kaip gėlyne dabar išrodo, puiku? Rožė pražydėjo?

Sesuo pasilenkė, pabučiavo jam išbalusį žandėlin ir nejučiomis išliejo gailią ašarėlę.

— Puiku, balandėli, labai puiku. Ir rožė jau pražydėjo. Štai, panedėlyje mudu eisim ten. Gydytojas tau pavels išeiti.

Vaikištis nieko neatsakė, tik giliai atsiduso. Sesuo vėl pradėjo skaityti.

— Jau pakaks! Aš pailsau. Geriaus aš pamiegosi.

Sesuo pataisė jam priegalgę ir baltą užklodėlę; jis su dideliu sunkumu apsisvertė ant kito šono, į sieną, ir nutilo. Saulutė švietė pro langą, išeinantį gėlynan, ir metė savo aiškius spindulius ant lovos ir joje gulintio vaikišcio mažo kunelio, apšviesdama auksine šviesa trumpai jo apkirptą galvutę ir liesą kaklelį.

Rožė nieko apie tai nežinojo; ji augo ir grožėjosi; sekančioje dienoje ji turėjo jau pilnai pražydėti, o trečią dieną — nuvyti ir nubyrėti. Štai ir visas rožės gyvenimas! Bet ir šitame trumpame amžiuje jai prisiejo gan daug vargo ir baimės iškentėti. Ją patėmijo rupužė.

Kuomet ji pirmu kartu pamatė savo piktomis akimis pražydusią rožę, kas-tai ypatingo sujudėjo rupužiškoje širdyje. Ji jokių būdu negalėjo nuo rožės atitraukti savo akių ir vis jį žiūrėjo ir žiūrėjo. Jai rožė patiko ir ji jautė norą kuoačiausias buti prie šito malonaus ir gardžiai kvė-

(Dar bus).

(Tas nuo 3-čio pusl.)

Kokia nauda iš svaigalų?

užmoka gydytojams už perskeltų galvų susiuvimą, o teisėjams už susipykusiųjų sutaikymą; bet į tai niekas nei nekreipia domos, lyg tai būtų neturinti menkiausios vertės dalykai. Mes paprastę žiūrėti į tuos dalykus, kaip nieko bendra neturinčius su mūsų rengiamais išvažiavimais. Vienok, pažvelgus iš šalies, visai kitaip išrodo. Už augščiau paminėtus ir nepaminėtus, bet išvažiavimuose neretai atsitinkančius, dalykus, reikia kaltinti mus pačius, kurie rengiame išvažiavimus su svaigiančiais gėrimais arba už juos agitujame susirinkimuose.

Štai dabar prisiartino žiema baliai, teatrai ir kitoki vakarai. Ir vėl tas pats — vėl reikia gerti, idant padidinti draugijos arba kuopos iždą. Vėl sekama ta pati sena pasaka, vėl argumentuojama tais pačiais nudevėtais, nuvalkiotais argumentais, — kad be svaigalų nieko negalima esą nuveikti. Man rodosi, kad toks protavimas yra visiškai klaidingas. Jeigu nebutų svaigalų, tai mūsų tautos žmonės stovėtų ant augštesnio kultūros laipsnio, negu dabar stovi, visas mūsų gyvenimas būtų šviesesnis ir mūsų ateitis būtų giedresnė. Mes

juokiamės iš rusų tautos, kad ji mėgia gerti "vodką", mes niekiname rusų valdžią, kuri pardavinėjo "vodką" ir girdė savo pavaldinius, bet į save nekreipia domos. Rusijoje dabar uždaryta visos girtuoklystės įstaigos, Rusijos žmonės dabar džiaugiasi, kad jų kišeniuose lieka sunkiai uždirbtas skatikas jų pačių būtinoms reikálams, kad jiems galvos nebeskauda ir kad visi dirbami darbai geriau sekasi. Tas faktas ir mus turėtų paraginti mesti girtuoklystę, kuri mus baisiai vargina.

Pagaliaus, rodosi, visi žinome, kad nuo Europos karo nukentėjo ir mūsų tėvynė. Mūsų tėvai, broliai, seseris ir giminės laukia iš mūsų pašalpos! Ar mes pasilikime kurčiais ir aklais? Ne, mes negalime pasilikti! Mes turime šelpti juos, turime ginti juos nuo bado! Vietoje eiti į karčiamas, vietoje pirkti šilkus ir brangius kailius alkoholiaus išdirbėjams, mes dabar privalome būti žmonėmis, kurie turi širdį, kurie jaučia, mato ir girdi, ir šelpti savo viengencių. Mes turime būti draugais savo vargstančių viengencių, o ne alkoholiaus išdirbėjų, kurie su savo išdirbimais palaikoma tamsybėje ir didžiausiam skurde. Taigi, išidėmėkite, broliai-amerikiečiai, ir pildykite savo pareigas.

Stasys Klimaitis.**Atprato.**

Jonas į savo kaimyną:

— Ar žinai, mano kumelė buvo atpratusi esti, bučia atpratė ir gerti, bet ėmė biauzybė ir pastipo.

Ivairios pastabos.

Karo žinios? Žinoma. "Naujienu" artileristai ir baisiai narsūs kavaleristai prisiartino prie "Jaunosios Lietuvos" stiprovės (Chicago rajone), pastatė savo "howitzerius" ir, vadinas, prasidėjo apgūlimas. "Jaunosios Lietuvos" stiprovės garnizonas, sulig oficialio pranešimo, yra gerame upe, viskuo aprūpintas, ir pasirengęs ginties ligi paskutinio kraujo lašo.

Tautininkų armijos generalas-adjutantas T. Paukštis dabar komanduoja patį centrą, kurį "Naujienu" artileristų, "Laisvės" kavaleristų, "Keleivio" pėstininkų ir "Kovos" liusahorių pulkai smarkiai atakuoja ir stengiasi prisigriebti prie "Visuomenės" stiprovės. Žymiausi tos stiprovės aficeriai sako, kad "prusai" nieko tai stiprovei nepadarysia.

Ant dešiniojo sparno fronto jokių permainų nebuvo ir nėra ko pranešti.

Kada prisieina mokėti mokesčius, tada Johnas D. Rockefelleris buna žmogumi be tėvynės. Panašiai daro ir mūsų socialistai. Nes jie, kada nemato naudos savo partijai, sako nepripažįsta jokios, o ypač lietuvių tautos.

"Kaizeris sumuštas", andai pasakė Anglijos ministrų pirmininkas Asquithas. Matyt jis išskaitė tą iš kokio nors pranešimo, kurio mes negavome.

Britanija, su maža Australijos ir Japonijos pagelba, valdo jurių bangas. Bet klausimas, ar jos valdo taipgi ir vokiečių povandeninius laivus, kurie landžioja po tomis bangomis?

"Kibirkščių" autorius Jurgis Spurgis, (kurio kibirkštis pasirodo "Lietuvoje") pranašauja, kad lietuviai socialistai todėl užjaučia vokiečius, kad vienas jų lyderis, Grigaitis, apsivedė su vokiečka, kad "Laisvės" redaktoriaus Pruseikos ir pati pravardė prusiška ir pagalios, kad "Keleivio" redaktoriaus pravardė net pati į vokišką Michelsoną persidirbo... Taip ir man rodos, kad tame ir bus visą užuojautos paslaptis.

Ei, jūs, chicagiečiai! Pasakykite "Naujienu" redaktoriams, kad Rusijos sostinė dabar vadinasi Petrograd, o ne Peterburg.

R. Pipiras.

Gardnerio, Mass., lietuviški socialistai "Kel." No. 49 sako, kad jie užsilaiko mandagiai, kad su jokiais kazirnikais nesusideda ir nieko bendra su jais neturi. O apie girtuoklystę nėra nei kalbos. Tik tautininkai su katalikais sutvėrė TMD. kuopą, nusamdę klibą ir suėję ten keikia socialistus. "Kel." redaktorių dar nuo savęs pridėda, jog socialistai

tai visuomet yra "good" vyrai.

Sakysim, ištikro laimingi tie Gardnerio lietuviai turėdami tokius išmintingus ir gerus socialistus!

Mūsų (Cambridge, Mass.) socialistai ne tik ką per naktis kaziruoja, bet jeigu girtas įnamis (burdingierius) pareina naktį namo, tai jam ir kišenių iškraustė. Tas išryto pinigų neradęs paprastai sako: "Turbut pamečiau?...". Apie gėrimą nėra ko ir kalbėti, nes Bostone ir karčiamos yra padalintos į "partijas" — vienos tautiškos, o kitos socialistiškos. S.

Juokeliai. Ekstremistai.

Andai mes girdėjome pasakojant apie vieną tokį žmogų, kuris esąs taip šykštus, kad net ir maloniai į kitą pažvelgti galisi.

Arba apie antrą tokį pažėdų žmogų, kuris už 6 dol. savaitėje dvigubai pragyvena.

Ir apie trečią tokį žmogų, kuris yra taip plikas, kad kiaušinis prieš jį išrodo, kaip virtuozo smuikininko galva.

Pasekminga kelionė.

Nesenai Jaroslave prie tik ką atėjusio pasažierinio traukinio ant užpakalinio vagono atsparos (buferio) pastebėjo "pasažieri", kuris buvo prisiglaudęs arti prie vagono sienos ir knarkė taip, kad net žemė drebėjo. Iš jo "ploščiaus" kišenio matėsi kyšanti pušutė "sorkovka".

"Pasažieri" dračiai papurtė ir paklausė, kur jis keliauja.

— Į Jaroslavą, — atsakė pastarasis, akių neatmerkdamas.

— Na, tai lipk žemyn! Esame jau Jaroslave!

Bet "pasažieris" buvo taip pasistiprinęs iš pusbuteliuko, kad pats nestengė nultipti ir del to reikėjo jį nukelti.

— Kada tu čia užlipai? — paklausė jo stoties viršininkas.

— Ant kelio — traukiniui bėgant.

Kada jam paaiškinta, jog tokiu būdu lengvai galima nupulti, susižeisti ir net užsimušti, "pasažieris" sąmojingai pašikino:

— Niekis! Ne pirmą sykį su pykke ant stogo!... Mūsų sodžių tatau jau priprasta... Tiktai kvailiai ir luošį perka bilietus! Mums jų nereikia... Mes taip sau — nei vagonų neprirukome, nei savo kišinio nenusukriaudžiame.

Tai laikai!

Petras: — Tai, Jonai, kurie dabar patvirkimo laikai, kad pačios išdrįsta savo vyrus apgaudinėti net jiems matant.

Jonas: — Neišmanėlis tu ir gana! Ką-gi kitą moteris apgaudinės, jei ne savo vyrus.

ATYDAI**"Jaunimo Sapnų" prenumeratorių.**

Dagirdęs, kad tuli prenumeratoriai negauna "J. S.", norėdamas surasti paklaidą, prašau atsišaukti šiuo ant-rašu:

Z. Jankauskas,
101 Oak st.,
Lawrence, Mass.

VIETOS KRONIKA.

Iš draugijos "Gabijos" nutarimų. Praeitą savaitę (ketverge, 10 d. gruodžio) dramos ir muzikos draugija "Gabija" atlaikė paskutinį savo šių metų susirinkimą. Naujoji valdyba, kuri praėjusioje susirinkime tapo išrinkta, užėmė savo vietas. Iš visų nutarimų verta paminėti, kaip svarbiausius, šiuos: 1) Kada sugrįš p. M. Petrauskas į Bostoną (sugrįš apie 10—12 d. sausio 1915 m.), parengti jo priėmimui vakarą, 2) "Gabija" nutarė nusamdyti ant Broadway, čia pat So. Bostone, butą, kuriame gerb. mūsų kompozitorius įrengs **Lietuvių Konservatoriją**, 3 ir 4) organizuoti prie "Gabijos" muzikantų beną ir vaikų chorą. Kiti nutarimai nėra taip svarbūs, todėl

jų nei neminėsimė. Susirinkimas taipgi ingaliojo komisijas, kurios turi pradėti dirbti draugijos užsibriežtą darbą.

Kaip matome, "Gabija" rengiasi šiuo sezonu veikti didelį kultūrišką darbą. Džiaugiamės tuo. Valio "Gabija"! J. K.

Lietuvių drutuolis, Petras Žilinskas, kuris nesenai atkeliavo iš Pietinės Amerikos, apsigyveno ant tulo laiko Bostone ir čia imsis (po vardu Ivan Michailovo, kaippo rusų kazokas) su kitais vietos ir apielinkės drutuoliais. Pirmas P. Žilinsko mečius buvo praeito ketvergo (gruodžio 10 d.) vakare Grand Opera House salėje, kur jį išėmė su švedu drutuoliu, Eric Arvidsonu. Šitas švedų drutuolis yra daug diktesnis už P. Žilinską, tačiau mūsų tautietis jį parmetė. P. Žilinskas imsis Grand Opera House salėje per tulą laiką kas ketvergo vakarą.

Antras iš eilės P. Žilinsko mečius Bostone buvo pėtnyčios (gruodžio 11 d.) vakare didžiulėj Mechanics Building salėje. Čia jis ėmėsi su čekų drutuoliu Karl Lemle. Nors Žilinskas neįveikė šito čekų drutuolio, sunkesnio ir drutesnio už save, betgi parodė savo gyvumą, miklumą, mokėjimą imtis ir spėką. Imtynių sporto mylėtojai gėrisi mūsų tautiečių, kaip drutuoliu. Ir nelengva buvo čekų drutuoliui priremti Žilinsko pečius prie žemės, nežiurint į tai, kad jis (Lemle) dažnai kutendavo savo priešininko padus. Pirmą sykį Lemle

parmetė Žilinską į 30 min. ir 34 sek., antrą sykį į 26 min. ir 35 sek.

Mass. valstijos Lietuvių draugijų socialistiška konferencija. Gruodžio 13 d. Lietuvių svetainėje buvo L. S. S. 60 kp. ir D. L. K. Vytauto draugijos iniciatyva sušaukta Mass. valstijos lietuvių draugijų konferencija apsvaistymui aukų rinkimo del nukentėjusios nuo karo Lietuvos. Konferencijon pribuvo viso 49 delegatų nuo 18 draugijų bei socialistų kuopų. Dalyvavusieji šioj konferencijoj delegatų (išskiriant du) buvo socialistai bei socialistiškų pažiūrų.

Konferencijos pirmininku dauguma balsų išrinkta N. Januška, raštininku — M. Balčiūnas. Išrinkus konferencijos valdybą pirmiausia pakelta klausimas, kuris iš atsibuvusių seimų visuotinis? Nubalsuota, kad Brooklyn seimas visuotinas būvęs. Po to įnešta, kad būtų perskaityta Brooklyn seimo nutarimai ir juos priimti. Nubalsuota, kad Brooklyn seimo nutarimus priimti be skaitymo. Po balsavimo pasiprašęs balso p. J. Dragašius nurodo, kad socialistai priima nutarimus neskaitę jų, t. y. nežinodami, koki jie yra. Delegatai socialistai pamatę, kad jie negudriai padarė priimdami

neskaitę Brooklyn seimo nutarimus, atšaukė savo tarimą ir nutarė Brooklyn seimo nutarimus perskaityti. Perskaičius nutarta antrą kartą balsavimu priimti.

Priėmus Brooklyn seimo nutarimus, tuoj "Kel." redaktorių Michelsonas skaito rezoliuciją prieš tautininkus, kam tautininkai draską "bepartyvišką" L. Š. Fondo atsiskirdami nuo "bepartyviškųjų" socialistų, kam jie klaidina visuomenę vadinami "bepartyvišką" p. Šidlauską socialistų kasininku.

Michelsonas tikrina, kad p. Šidlauskas nesąs joks socialistas, bet demokratas ir balsuojąs už demokratus.

Toliaus p. Michelsono pagamintoj rezoliucijoj patariama, kad L. Š. F. Komitetas (kuris susideda iš socialistų) pareikalautų nuo atsiskakiusio antrojo L. Š. F. kasininko p. T. Paukščio, idant jis visus suaukautus per jį pinigus perduotų L. Š. F. kasininkui p. Šidlauskui...

Perskaičius p. Michelsonui rezoliuciją, atsistoja p. Šidlauskas, sako, kad jis nesąs socialistas, bet balsuojąs už demokratus. Keista visgi. Brooklyn seime socialistai sakė, kad p. Šidlauskas yra "bepartyviškas" ir jis sakėsi buvo "bepartyvišku", o dabar socialistai sako, kad p. Šidlauskas demokratas ir p. Šidlauskas sutinka, kad jis tokiuo yra ir už demokratus balsuojąs...

Tą Michelsono rezoliuciją pasiūlius konferencijai priimti, tuli socialistai su džiaugsmu sutiko priimti, tik nurodė, kad esanti per ilgą. P-as J. Dragašius at-

sakydamas socialistams paaiškina, kad ta rezoliucija esanti per trumpa... Reiktų, sako, prie jos pridėti dar kitą tokią rezoliuciją prieš socialistus už jų darytas slapstas konferencijas prieš visuotiną seimą bei už darymą konspiracijos, kad užgriepti Lietuvių Selpimo Fondą į savo rankas. Bet socialistai, matomai, nenorėjo rezoliuciją "pailginti" ir priėmė taip, kaip buvo p. Michelsono pagaminta.

Atlikus tą rezoliucijos priėmimo darbą, konferencija nutarė išrinkti komisiją iš trijų asmenų rengimui Mass. valstijoj prakalbų, agituojančių už "bepartyvišką" L. Š. Fondo. Į komisiją išrinkta šie asmenys: Januška, Janiūnas ir Balčiūnas.

Išrinkus komisiją dsi-protėjo p. Michelsonas, kad dar jo rezoliucija negera, reikią, girdi, pataisymą pridėti, kad jei Paukštis nenorėtų atiduoti geruųjų pas jį esančius pinigus, tai L. Š. F. komitetas turi surasti kitokius budus. P-as Dragašius nurodo Michelsonui, kad L. Š. Fondo sekretorius Dundulis nėra siuntęs pinigų p. T. Paukščiu, nors jis buvo lygiu išdininku su p. Šidlausku, kad visi pinigai buvo siunčiami Šidlauskui ir kaip galės Liet. Selp. Fondo komitetas reikalauti nuo p. Paukščio pinigų nei cento jam nesimūnės. Bet, žinoma, nepriimti p. Michelsono pataisymą, būtų tai prasižengimas prieš socializmo principus... Ir delto su džiaugsmu tas pataisymas likosi priimtas.

Toliaus įnešta, kad čia svetainėj tarpe delegatų parinkti aukų Lietuvos sušelpimui. Bet pasirodė, kad delegatai nenori aukauti ir įnešimas atmesta.

Pagaliaus, užsibaigiant konferencijai, delegatai užmetė L. Š. Fondo komitetui, kad jis nieko neveikia. P-as Šidlauskas paaiškino, kaip ir reikėjo tikėtis nuo to "bepartyviško" asmens, kad tautininkai užtai kalti, kad jie nieko neveikia. Ponias Hermanienė rašius laišką D-ruį Šliupui, bet jis neatsakęs. Rašyta taipgi ir T. Paukščiu, bet ir jis per tris savaites neatsakęs ir, pagaliaus, vietoj atsakymo, jį gavus nuo Paukščio rezignaciją, kuri "yra parašyta ne Paukščio, bet Šliupo." Dabar jau pradėsiąs veikti L. Š. F. Komitetas, busių umai atspausa aukų rinkėjams paliudijimai ir kortos bei stempos. Visa tai del geresnės tvarkos pasidalinsią išdininkas su finansų sekretorium.

Pasiaiškinus p. Šidlauskui konferencija tapo užbaigta. Vakare (13 d. gruodžio) Lietuvių svetainėje buvo surengtos D. L. K. Vytauto d-jos prakalbos. Kalbėjo miesto majoro sekretorius, pp. Bagočius ir Michelsonas. Po prakalbų buvo renkamos L. Š. F. aukos. Surinkta 37 dolariai. Publikos buvo pilna svetainė. Apie kalbėtojų prakalbas bei jų pripasa-

kotas nesamones sekančiam "Ateities" No. parašysim plačiau.

J. Žem—s.

Jaunimo Ratelis Naujų Metų (sausio 1 d. 1915 m.) vakare statys Lietuvių salės scenoje veikalą "Ant bedugnės krašto", todėl prašom visų So. Bostono draugijų nieko nerengti ant minėto vakaro. Visi be skirtumo, kaip jauni, taip ir seni, atsilankykite ir linksmai praleiskite Naujų Metų vakarą. Po teatro bus šokiai.

Atsakymas p. Raulinaičiui. Aš prašyčiau p. Raulinaičio, kad jis nešmeižtų manęs daugiau, nes tie šmeižtai ne man priklauso, bet kuriam nors iš jo bičiulių. Juk tas gerai žinoma, kad jūs patys sukeliate susirinkimuose trukšmus, o paskui už tai kitus šmeižiate savo laikraščiuose, kuriuose aš nenoriu matyti savo vardo. Tai viena. Ant ra gi, geistina būtų, kad p. Raulinaitis aiškiau aprašytų "Kel." tą D. L. K. Vytauto draugijos susirinkimą, del kurio prisiėjo ir mano vardą paminėti, ir išrodyti, kas ten buvo kalbama ir del ko kilo ginčai. Man rodos, kad aš negaliu būti kaltinamas už tai, jei p. Gegužis neišdavė raporto, paliečiančio surinktas per prakalbas, buvusias miesto salėje, aukas nukentėjusiems nuo karo šelpimui? Ar ne taip p. Raulinaitis? Reikėjo raportą išduoti Vytauto draugijos nariams, o ne kur kitur. Aš tikiu, kad p. Raulinai-

tis, kuris dažnai rašo į laikraščius (dažniausia jis parašo apie tai, ko visai nebuvo, arba visai priešingai negu buvo) paaiškins plačiau apie buvusį susirinkimą, paremdamas savo išrodinėjimus faktais, o ne tuščiais žodžiais bei sakiniiais. Jeigu to nepadarysite, tai tas šmeižtas pasiliks tamstai pačiam, o ne man. Šmeižti ir kandžioti nepatinkamas ypatas — labai lengva, bet aš manau, kad p. Raulinaitis nenorės būti šmeižiku ir kad jis panorės tikrą teisybę pasakyti.

J. L. Kuzmauskas.

Lietuvių Ukėsų Draugystės metinis susirinkimas bus nedėlio, 20 d. gruodžio (Dec.) 1914 m., 2-rą val. po pietų, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass. Ateikit užsimokėti visi. Pagal lista bus šaukiami nariai rinkimui naujos valdybos sekančioms metams.

Nauji Raštai.

Jaunieji skrauja! Medžioklės piešinys. J. Weissenhoff. Autorizotas vertimas iš lenkų kalbos. Vertė Kazys Puida. "Vienybės Lietuvių" spauda ir lešos. Brooklyn, N. Y. 1914 m. Pust. 310. Kaina \$1.00. Šienapiūtė. Libretto vieno akto operos. K. Jasiukaičio žodžiai; Miko Petrausko muzika. "Ateities" spauda ir leidinys. So. Boston, Mass. 1914 m. Pust. 24. Kaina 10c.

Aureolė. Oratorija, paskirta lietuvių Chicago, Ill., šv. Kazimiero vienuolijos seserims. Parašė M. Gustaitis. "Draugo" spauda. Chicago, Ill. 1914 m. Pust. 24. Kaina 10c.

Kokia autonomija Lietuvai reikalinga? (Autonomija ar savivalda). Parašė J. Gabrys. Lietuvių Informacijos Biuro (Paryžių) leidinys No. 9. "Draugas" Pub. Co. Chicago, Ill. 1914 m. Pust. 24. Kaina 10c.

Blogi kudiški papročiai. Pagal B. W. Knight'ą ir W. Robinson'ą sutaisė Dr. A. L. Graičiūnas. "Draugo" spauda. Chicago, Ill. 1914 m. Pust. 46. Kaina 20c.

Pilnosios blaivybės katekizmas. Pagal J. M. Cullen sutaisė kun. P. Saurusaitis. "Draugo" spauda. Chicago, Ill. 1914 m. Pust. 160.

"Jaunoji Lietuva". No. 9 (už lapkričio mėnesį). Turinys: Syrokomla (vertė Karolis Vairas) — širdis, Protas, Pasaulis ir Avizienė. Sara Teasdale (vertė Karolis Vairas) — Nakties giesmė Amalfi'je. Karolis Vairas — Lyg šešėlis (eilės). Karolis Vairas — Beržas (pasaka). Ella W. Peattie (vertė J. L.) — Liepsna (apysaka). A. Rimka — Vincas Kudirka ir kas jis lietuviams buvo. R. Karuža — Kas tai yra tauta. J. L. — Blaivybė ir kaip ją išplatinti. J. Bronuša — Biologiškas kuno apsaugojimas. J. O. Širvydas — Kaip pasimokytis plaukti. Ruožai iš politikos ir visuomenės gyvenimo. Iš laisvo krašto ir iš tėvynės. Literatūros apžvalga. Jaunimo balsai.

"Veidrodėlis." No. 10 (už spalio mėnesį). Mėnesinis iliustruotas žurnalas, pašvęstas teatro ir scenos reikalams.

"Šviesa". No. 12 (už gruodžio mėnesį). Pilnųjų Blaivininkų Susivienijimo organas.

PIRMAS DVASISKAS VAKARAS

bus Nedėlio, Gruodžio (Dec.) 20 d. 1914 metų, prasidės 7:30 val. vakare, Lietuvių Svetainėje, kampas E ir Silver gatvių, So. Boston, Mass. Bus giedama dvasiškos giesmės. Taipgi bus kalbama. Įžanga dykai. Visus Tautiečius širdingai užkviečia Rengėjai.

PARSIDUODA

Kampinis groserstorių su trimi pašaliniais kambariais. Šioj krautuvėj varoma pramonė tik už pinigų trostą nėra. Randa maža. Gera vieta del mėsinių. Atsišaukite į "Ateities" Ofisą.

TIK IKI NAUJŲ METŲ.

"VEIDRODIS" mėnesinis, iliustruotas žurnalas pašvęstas teatro ir scenos reikalams. Kaina metams \$2.00, pavienis numeris 20c. "Veidrodžio" visi numeriai 1914 m. gaunami, su prišuntimu, už \$1.25. Apdaryti vienoje knygoje \$1.50. Kas prišius \$3.00, tas gaus 1914 m. visus "Veidrodžio" num. ir prenumeratą 1915 metams. Adresuokit:

"VEIDRODIS",

731 W. 18th st., Chicago, Ill.

Lietuviškų Knygų Krautuvė.

Myletojai gerų knygų, norinti išlavinti savo protą ir išsimokinti anglišką kalbą, kviečiami pirkti knygas iš mano krautuvės. Čia gaunama visokios lietuviškos knygos, taipgi angliškos ir lenkiškos ant užsakymo. Scenos mylėtojų rateliai indami kompletas, s. v. gaus papiginto kaina. Krautuvė adara kas vakaras. Iš kitų miestų atsišaukusiems, pasiūnčiu butaloga dykai. Adre.:

M. J. DAMIJONAITIS

901 West 33rd St., CHICAGO, ILL.

Draugijų Reikalai.

Lietuvių Ukėsų Draugystės Administracija, So. Boston, Mass.
K. Jurgeliūnas — prezidentas
233 W. Broadway,
A. S. Komičius — vice-prez.
257 Fourth St.
K. Kiškis — prot. rašt.
73 Old Harbor St.
A. Latvinskas — fin. rašt.
28 Story St.,
K. Vilaišis — Iždininkas
315 E St.,
St. Mockus — maršalka
132 Bowen St.

Sekantis susirinkimas bus Nedėlio, 20 Gruod. (Dec.) 1914, 2-rą val. po pietų, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass.

Lawyer-Advokatas

SAMUEL L. WEBB.

Kalbu: Lietuviškai, Lenkiškai

753 Old South Building,

294 Washington St., Boston, Mass.

Telefonai: Main 4535 ir 5319

Gyvenimo vieta: 75 Fayette St., Kertė

1436 Cambridge St., East Cambridge, Mass.

Tel. Cambridge. 3844-W.

GERA PROGA!

Gramatika angliškos kalbos mokytis be mokytojo (apdaryta). \$1.00
Vaikų Draugas arba kaip mokytis skaityti ir rašyti be mokytojo. 15c
Naujas budas Mokytis rašyti be mokytojo. 10c
Aritmetika mokiniui rokundy su paveikslais (apdaryta). 35c
Viso \$1.60.

Kas atsius iškirpęs šitą apgarsinimą iš "Ateities" ir \$1.00 per money order, tai gaus visas keturias knygas 60c pigiau.

P. MIKOLAINIS
Box 62 New York, City.

Mes norime Jums priminti, kad

John J. Donovan & Co.

283-285 D St., Kamp. Third St., South Boston, Mass.
Telephone So. Boston 21000.

Antanas Ašmianskas su James Ellis Furniture Co.

MALONFKITE ATSIMINTI,

kuomet ieškosite Forničių, kad jūs galite sučėdyti pinigų ir būti pilnai užganėdintais pirkdami iš mūsų. Mūsų nuomai ir bėgantiems iškaščiams esant mažiems daleidžia mums pigiau pardavinėti už visas kitas krautuves Naujoj Anglijo. Mes malonėtumem parodyti jums savo tavorus ir paaiškinti kainas. Pabandykite pas mus pirkti. Laimėsite.

Už Pinigus arba ant Kredito. 35 metai toje pat vietoje.

THE JAMES ELLIS CO.,

Kamp. B ir Broadway, tiktai, So. Boston, Mass.

Ar Skaitei Kada Laikraštį "LIETUVA"?

Gal nežinai kur ją gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 23 metus Chicago, Ill., kas Pėtnyčia, ir paduoda gausiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso svieto, o prenumerata kaštuoja metui tik \$2.00, pusei metų \$1.00. Rašyk adresu:

LIETUVA PUBLISHING CO.

3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Nuo Reumatizmo

ir kitų užsisėnėjusių ligų šaukitės prie tikro gydytojo

DR. SOLSNESS

137 Blue Hill Ave., Roxbury, Mass.

Telephone: Roxbury 3385-W

Liudija K. Pratapas, 227 Athens St.

Profesorius gydulių.

PAJIEŠKAU

darbo krautuvėje, arba keliaujančio agento užrašinėjimui ir pardavinėjimui laikraščių. Esu buvęs vietiniu agentu ir gan gerai atsižyngėjau savo nuoseklum darbu tame užsiėmime. Taipgi esu dirbęs gerai bizniškose krautuvėse.

Tai gi, kurios Redakcijos nori turēt gerą patarnautoją, meldžiu kreiptis prie manęs. (50)

KL. OPAUSKIS,

1009 Grove St., DeKalb, Ill.

PARSIDUODA STUBA,

del trijų familijų, dar beveik nauja ir puikiai apžiūrėta. Gražus, didelis kiemas ir medis yra ant kiemo. Butinai reikia parduoti tuojuas, nes savininkai turi umai apeisti šį miestą. Kaina tik \$1,700.00. Geras pirkinys. Atsišaukite į "Ateities" ofisą. (1-15)

Už \$600 galima nusipirkti 16 Akrų Farmą

2 mylios nuo kaimo, 100 sieksnių malkų; užtektinai šieno arklams ir karvėms, 28 vaismedžiai, graži grincia apsupta rešutmedžiais. Tvirtas 28x36, 6 mažesni tvarteliai, gerame labai stovėje, netoli teka upelis. Prekė tik \$600. Pažiurek iliustruotam kataloge, kurį siunčian dovanai ant pareikalavimo.

CHAPIN FARM AGENCY

294 Washington St., Boston, Mass.

Real Estate Agentura

Čionai galite nusipirkti visokių Namų, Lotų ir Farmų. Taipgi galite pasirinkti puikius namus ant rando, nes mes turime daugybę ant išrandavojimo. Draugiškas patarnavimas dovanai.

M. CORAN

331 Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. So. Boston 141

Rezidencija: 219 D St., So. Boston, Mass.

LIETUVIŠKAS KARPENDERIS

Pataisom stubas, sudedam Toiletus, Pleisteriuojam, ir visokius kitus pataisymus atliekam greitai, gerai ir pigiai. Reikalui prisėjus lietuvių kreipkitės prie lietuvių, kurie jums tikrai gerai patarnaus.

ŠAPALIS,

315 W. Broadway, South, Boston, Mass.

Tel. So. Boston 605.

PUIKI

LIETUVIŠKA UŽEIGA!

kurioj visados galima gauti le Cream'o, Sodės, Saldumynų, Cigarų, Cigaretų, Tabako ir t. t. Visados švarus, greitas ir mandagus patarnavimas.

Atdara ir Nedėlioms!

Klimas ir Vilaišis

315 E St., So. Boston. (netoli Tautiško' Namų)

GERIAUSIAS GRABORIUS

St. Baracevicz.

Neužmirškite, kad aš važiuoju ir į kitus miestus ir nei kiek brangiau už tai neimu. Draugai! Jeigu svetimtaučiai arba jūsų draugai siųstų jus pas kitą, tai neklausykite jų, o šaukitės pas mane. Teipgi aš parduodu kvietkas ir paminklus. Mano ofisas: 258 Broadway, So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 839-J.

KONCERTINIS TOURNEE.

Mikas Petrauskas, pradėjus iš 15 lapkričio, pasirengė duoti visą eilę koncertų. Kas panorėtu parengt koncertą, tegul susizino su:

M. Petrauskas,
149 W. 117-th St., New York, N. Y.

LIETUVYS

Artistas fotografas.

Adieku visoki darbą artistiskai, greitai ir pigiai. Ant tuosino paveikslių DUODU vieną (padidintą) DIDELI DOVA.

NAI (prezento). Traukiu paveikslius nežiurint oro skirtumo ar LYJA ar GIEDRI.

Jonas Andriusis

453 W. Broadway, So. Boston, Mass. (Stanaičio Vietoj).

A. T. Liuktevičius, (Smith)

Cigarų Išdėbjas.

Visur reikalaukit lietuvių išdėbų cigaru, kurių varda yra sekanti: 1-40-8 10c cigarai ir Smith's Special 5c cigarai.

Adiesas:

255 SHREWSBURY ST., Worcester, Mass.

Eikitė visi pas lietuvi, kuris užlaiko

Bučernę ir Grosernę

Mėsa visados šviežia ir švariai užlaikoma. Ordėrius pristatom į namus, ir visada dalis miesto.

A. P. NAUJOKAITIS,
276 Athen st., So. Boston.

Išgaminuojam akis ir pritaikom akinius.

H. S. Stone O.D.

Akiu Specijalistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių. South Boston.

"DARBININKŲ BALSAS" Pasaulio Pramonijos Lietuvių Darbininkų I. W. W. Unijos Organas, Leidžiamas Kooperatyvės Bendrovės iš Baltimorės, Md.

"DARBININKŲ BALSAS" Credo yra: Laisvė, Lygybė ir Brolystė per Mokslą, Pažangą ir Tiesioginį Veikimą.

"DARBININKŲ BALSUI" rūpi ir rūpės: Nušviesti darbininkų reikalus, nurodyti jų tikrą padėjimą ir parodyti tiesiausius kelius išėjimui iš dabartinio jų padėjimo.

Kas tik už algą dirba ir pagerinimo buvio trokšta sau ir saviems, negali apsieiti neapsipažinęs su dalykais gvildenamais "Darbininkų Balse".

"DARBININKŲ BALSAS" kaina metams Suv. Valstijoje 1.50c. Vienam numerui 5c. Šešioms numeriams 25c. Kanadoje ir Meksikoje metams \$2.00. Užsienyje metams \$2.50c.

Visokiais reikalais kreipkitės šiuo adresu:

"DARBININKŲ BALSAS"

859 Hollins Street, Baltimore, Md.

Lietuviai kreipkitės pas savąjį Štai Teisinį gausia Agentūrą

TARNAUJANTI LIETUVIAMS JAU NUO KELIOLIKOS METŲ, kurioje parduodama Farmos, Namai ir Lotai, netik Brocktone, bet ir aplinkiniuose miestuose, už pinigus ir ant išmokeščių. Apart to, atliekam VISOKIUS GRABORIŠKUS DARBUS, kaip Brocktone taip ir kituose miestuose ir miesteliuose. Visoki savo darbą gvarantuojam. Kurie tik turėjo reikalus su manim visi yra pilnai užganadinti mano patarnavimu. Apart savo turto esiu dar ir po didele kaucija.

Draugiškas patarimas ir rodo už dyka.

P. J. GRIGAS,

104 Ames Street, Montello, Mass.
Telephone 2254-J

Pirmas Lietuviškas Saliunas P. Chapliko ir Ko.

Užlaikom geriausius gerimus. Visados greitas ir mandagus patarnavimas. ALUS visados šviežias ir skanus. Viskas ko švariausiai. Adresas:
117-121 A St., So. Boston.

Geriausią dovana draugams Lietuvoje yra lietuvių katalikų savaitinis laikraštis "DRAUGAS"

"DRAUGAS" paduoda žinių iš viso pasaulio, nušviečia Amerikos lietuvių gyvenimą, suteikia daug skaitymo iš visuomenės, politikos, literatūros, gyvenimo, ir yra geriausias draugas, kaip lietuviams darbininkams Amerikoje, taip ir Lietuvoje.

Rusų cenzura "DRAUGĄ" i Lietuvą įleidžia
"DRAUGAS" atsielia met. \$2, pusel m. \$1:
Užsieniuose metams \$3, pusel metų \$1.50
DRAUGAS PUB. CO.
1800 W. 46th St., Chicago, Ill.
Telephone Drove 6114

Puikūs Lietuviškas SALIUNAS

kuriame galima gauti visados puikiausius gerimus. Užlaikome visokių Alaus, Degtinės, Vynu ir Cigaru. Teipgi užlaikome puiku lietuvišką Restoraną, ant viršaus Saliuno. Širdingai kviečiame visus atsilankyti pas mus.

J. Mathus.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Telephone So. Boston 605

LIETUVIŠKAS

Advokatas

WILLIAM F. J. HOWARD
Lietuviška pavardė buvo
Vincas F. J. Kavaliauskas

315 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.

Ar žinai kaip ingyti greitai

Naujus Namus?

Tik reikia atsikreipti pas mus pasirodavo, o mes paaikškim, kaip mūsų kompanija galės tūnatom pagelbėti pabudavoti tokius namus, kokie tamstom patiks.

Nes mūsų kompanija yra susiorganizavusi iš daugelio lietuvių, ir yra įkorporuota ant 100,000.00 dol. pagal valstijos tiesų, ir parduoda šerus po 25.00 dol. visiems, kurie tik norėtų įdėti savo pinigus ant gero procento arba Budavotis Namus.

Todel atminkis, kad mes turime invales pinigų ir geriausių meisterių, kurie gali atlikti darbą atsakančiai, pagal plėnų ir miesto reikalavimus.

Padarom Plenus Dykail

Visokiems Tautiškiems Namams ir visiems, kurie nori budavoti arba taisyti Namus, taipgi duodam visokius patarimus ir išrokovimus dykai, kurie tik atsikreips ypatingai i mūsų ofisus.

Taipgi perkam ir parduodam Namus, žemes ir Ukes.

UNITED BUILDING & COMMERCIAL CO.

Waldo Dauksia, Pres. S. J. Strippen, Treas.

664 N. Main St.,
MONTELLO, MASS.
Tel. Brockton 1966-w

315 W. Broadway,
SO. BOSTON, MASS.
Tel. So. Boston 605

UŽDĖTA 1886 m.

JAU 27-11 METAI

VIENYBĖ

Visuomenės, literatūros ir politikos
savaitinis laikraštis

LIETUVNINKU

Seniausias lietuvių laikraštis Amerikoje.
Išleina kas Sereda.

Laikraštis "Vienybė Lietuvninkų" 12-kos puslapių, didelio formato, redaguojamas gerų redaktorių, talpina raštus geriausių raštinkų ir visuomet teipa visokių žinių iš Didžiosios Lietuvos, Prūsų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abelnai viso pasviečio.

"Vienybės Lietuvninkų" prenumerata Suvienijotose Valstijose Šiaurinės Amerikos:

Metams \$2.00, pusel metų \$1.00
Kanadoj ir Meksike:

Metams \$2.50, pusel metų \$1.25

Rusijoje, Lietuvoj ir kitose užrubežinėse viešpatystėse:
Metams \$3.00, pusel metų \$1.50

Užsirašyti Vienybę Lietuvninkų galima visada.

Užsirašant "Vien. Liet." reikia drauge ir prenumeratą siųsti per pašto Money Order arba pinigai registruotam laiške, adresu:

J. J. PAUKSTIS & CO.

120-124 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

25 metų Jubilėjinis numeris 10 c.
Rašyk greitai, o paprastą numerį gausi dykai.

SUBWAY LOAN CO.

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Paskolinama pinigai LENGVOMIS IŠLIGOMS ant laikrodžių, visokių auksinių daiktų ir drabužių. Teipgi mes turime visokių vyriškų čeverkių ir drabužių, ir užlaikome spalvingą skryžių skrynių, krepšių ir čemodanų, kuriuos parduodam.

Labai žemoms kainoms

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Tel. Tremont 662.

Galima susikalbėti lietuviškai ir lenkiškai.

Jaunoji Lietuva

Vienintelis savo rūšies 64 puslapių
ilustruotas mėnesinis Lietuvių laikraštis.

Jame dedama geriausi moksliniai straipsniai ir geriausios apysakos.

Kalba gryna, graži ir suprantama. Jei nori smagiai ir naudingai laiką praleisti skaityk Jaunąją Lietuvą.

Kaina metams \$3.00; pusel metų \$1.50; vienas numeris 25c.

Užsakyk tuojau:

"JAUNOJI LIETUVA"

4611 S. Paulina St. Chicago, Ill.

VIENATINĖ LIETUVIŠKA APTIEKA

Bostone ir visoje Massachusetts valstijoje. Gyduoliu galite gaut kokios tik pasaulij vartojamos, bet ypatingai geros sekančios gyduoles:

Nuo Reumatizmo	1.00	Mostis ir skysčiai	1.00
Nuo slinkimo plauku ir pleiskanu	75c.	Gyduoles del pataisymo apetito	1.00
Nuo kosulio, gripo ir slogos	1.00	Gyduoles del suvalnimo vidurių	50c.
Kraujo Valytojas	1.00	Gyduoles nuo kosulio ir sunkaus kvėpavimo	1.00
Nuo saulės nudegimo	50c.	Gyduoles nuo vištakių (corn's)	15, 20 ir 25c.
Bobro lašai	1.00	Piles del Kepenų ir Inkstų	75c.
Nuo suirimo Nervu	1.00	Proškos nuo nerviško galvos skaudėjimo	10 ir 25c.
Vaikų raminto as	25c.	Gumas nuo dantų gelimo	10c.
Pamoda plaukams	25c.	Tikra Lietuviška Trejanka	25c.
Nuo viduriavimo suaugusiems	50c.	Visokie kvėpianti muilai	10, 15 ir 25c.
Nuo viduriavimo mažiems	25c.	Perfumos visokių geliu	25, 50, 75, 1.00, 2.00 ir daugiau.
Gydanti mostis nuo pūku	50c.		
Nuo prakaitavimo koju	25c.		

Taipgi turiu visokių gyduolių vėliausio išradimo, nuo visokių paslaptingų ir kitokių ligų.

Jeigu norite gaut tikrus vaistus, kurie sugrąžintu jums sveikatą, kreipkitės pas mane, o aš užtikrinu, kad visame bus sąžiniškai patarnauta.

Receptus sutaisau teisingai,

nežiurint, ar jie butu Amerikos ar Europos daktaru. Gyduoliu galite reikalaut ir per laiškus, o mes prisiusime jums expresu. Visokiame reikale kreipkitės šituo adresu:

K. ŠIDLAUSKAS

226 Broadway, kertė C St., So. Boston, Mass.

Prekė 15 dol.

KO SEDI NUSIMINES?

Nusipirk Grafafoną, tada galėsi linksimintis ir juoktis! Mūsų krautuvėje galima gauti visokių grafafonų nuo \$15 iki \$200

Taipgi užlaikome visokius Lietuviškus REKORDUS

Iš sekančių, kiekvienas abipusis rekordas kainuoja 75 centus.

Tekėjo saulutė, kad aš joau choras Ir Stumbriško polka Armoniko solo Tėvynė, Šv Cecilijos Choras ir Amerikoniskas nacionaliskas maršas Giesmė: Panelė Švendžiausia solo ir Ave! Marija solo M. Brandunienė Grožybė Lietuvos Choras, ir Jurgiuo kazokas Armonikas solo. Polka nuo Rudos Armoniko solo ir Jieva choras

Teklytė ir Pranulis Duetas ir Gudiška Polka Armoniko solo. Mano Palvys Monologas ir Velnias ne Boba Monologas. Batų dystytojas švilpimo solo ir Rutų darželis M. Brandunienė solo. Velnias ne boba Dealogas Vijo vilkas voveraitė, ir Saldžios lupos Polka.

Norėdami žinoti plačiau apie grafafonus atsišaukit ypatingai arba laišku, o aš suteiksiu jums katalogą ir kopiačiausius paaiškinimus dovanai.

JURGELIUNAS,
233 W. Broadway,
SO. BOSTON, MASS.

Prekė \$35.00

Pirmutine Lietuvio

Didžiausia Krautuve Amerikos

Kurioj galima gauti:

Deimantu, laikrodžių Waltham ir Elgin, šliubiniu žiedu, siutu ir overkotu; viską duodam ant bargo—lengvu išmokesčiu. Užlaikom keliaujančius agentus, kurie parimą orderius ir pristato in namus.

Už 25c. krasos ženklelių siunčiame mūsų krautuvės didelį naują katalogą lietuviškoj kalboj. Mūsų agentai: J. M. Nevetskis, S. Čepas, J. Aunonis, J. Visockis, M. Liutkus, T. Vitkauskas ir J. Sidlauskas. Pataisom visokius laikrodžius. Darom ant ordelio siutus ir overkotas. Visi mūsų tavorai gvarantuojami. Krautuve adara iki 9 valandų vakare.

J. P. TUINILA

822 Washington St., Boston, Mass.

VISI UŽSIRAŠYKITE AMERIKOS LIETUVIŲ

Dienrašti "Katalika"

Dienraštyje "Katalike" žinios tilps daug greičiau ir plačiau, ir į visus pajudintus mūsų gyvenime klausimus kuonoplačiausiai atsiliapsime.

Dienraštis "Katalikas" yra bepartvis laikraštis ir prisilaikys ramaus kultūrinio darbo, nesistengdamas kenkti nei vienai nei antrai pakraipų pusei.

Todel Dienraštį "Katalike" bus galima aiškiai ir plačiai nušviesti Lietuvių, o ypač Amerikos naujokynuose gyvenančių, S. Valstijų ir kitų šalių gyvenimas, paduoti kuodaugiausiai žinių iš Europos karo lauko ir visuomenės gyvenimo.

Dienraščiui "Katalikui" užvis labiausiai rūpės tik Lietuvių kultūrinis kilimas ir jų gerovė. Bet nebus vietos tautiškai neapykantai. Dienraščio "Kataliko" tikslas — kelti apšvietimą tarpe lietuvių, siekis — lietuvių gerovė ir augščiausias kultūrinis laipsnis.

Taigi kas prijaučia mūsų tikslams ir siekiams, kam rūpi kultūrinis kilimas Amerikoje lietuvių, tas privalo užsakyti Amerikos Lietuvių Dienraštį "Kataliką".

"Kataliko" Dienraščio kaina sekanti:

Suv. Valstijose metams \$5.00, pusel metų \$3.00, trims mėnesiams \$1.75.

Užsienyje: Europoje ir kitur metams \$7.00, pusel metų \$4.00.

Prenumeratą siųskite šiuo adresu:

"KATALIKAS" AMER. LIET. DIENRAŠTIS
3249 S. MORGAN ST., CHICAGO, ILL.